

2019

njuzleter

Sadržaj

Nagrada Vaclav Havel za YIHR.....	2
Skopje Youth Summit.....	12
Festival "Mirëdita, dobar dan!".....	20
Srebrenica.....	27
Slučaj napada na pekaru "Roma".....	39
Reakcije.....	44
Sećanje.....	66
"Vodič kroz instituciju zaštitnika građana".....	90
Škole ljudskih prava za mlade.....	94
Parada ponosa i Prajd karavan.....	99
Druge aktivnosti Inicijative.....	104

Nagrada Vaclav Havel za YIHR

septembar

Inicijativa mladih za ljudska prava dobitnica Václav Havel nagrade za ljudska prava

Regionalna mreža Inicijative mladih za ljudska prava dobitnica je prestižne nagrade za ljudska prava Vaclav Havel za 2019. godinu koju od 2009. godine dodeljuje Parlamentarna skupština Saveta Evrope.

Prestižno priznanje u oblasti ljudskih prava potvrda je značaja Inicijativinog dosadašnjeg rada, ali i podstrek da se još snažnije suprotstavi nacionalističkoj retorici kojom čelnici država Zapadnog Balkana nastoje da naruše mir u regionu.

Inicijativa mladih za ljudska prava dobitnica Václav Havel nagrade za ljudska prava

Nagradu je u ime mreže Inicijative mladih za ljudska prava na ceremoniji u Strazburu primio programski direktor Inicijative mladih za ljudska prava u Srbiji Ivan Đurić.

Đurić je na ceremoniji dodele nagrade istakao da će Inicijativa u čitavom regionu nastaviti da radi na kreiranju budućnosti i društava u kojima se stavovi neće zasnivati na predrasudama i nepouzdanim informacijama, već na ličnim iskustvima i znanju.

“Želimo da stvorimo region u kome će biti moguće, prihvatljivo i prirodno za mlade ljude da se upoznaju, putuju i rade zajedno, kreiraju pozitivne promene u društvima i zaljubljuju se, bez obzira na to iz koje države Balkana dolaze, kao što to čine mladi u čitavoj Evropi”.

Nagrada Vaclav Havel jedno je od najznačajnijih i najprestižnijih priznanja za Inicijativu mladih za ljudska prava od osnivanja i daje nam dodatnu motivaciju da stvaramo još više mogućnosti za građane i građanke da kroz regionalne razmene i dijalog jačaju saradnju

između društava i država regiona. Inicijativa će nastaviti da podstiče i proces suočavanja sa prošlošću, bez kojeg društva u regionu ne mogu postići trajan i održiv mir.

Inicijativa mladih za ljudska prava nagradu Vaclav Havel posvećuje stotinama dosadašnjih aktivista i aktivistkinja, volontera, učesnika i učesnica, kao i ljudima koji su sa neverovatnom energijom i znanjem kreirali i vodili Inicijativine programe širom regiona više od 15 godina.

Nagrada Vaclav Havel dodeljuje se od 2009. godine organizacijama i pojedincima za izvanredan doprinos u oblasti ljudskih prava u Evropi i svetu. Do 2013. godine nagrada je nosila naziv "Nagrada Parlamentarne skupštine Saveta Evrope za ljudska prava", nakon čega je preimenovana u "Nagradu Vaclav Havel", u znak sećanja na nekadašnjeg predsednika Čehoslovačke i Češke Republike.

Govor Ivana Đurića povodom dodele nagrade Vaclav Havel

Prvo, dozvolite mi da izrazim svoje ogromno divljenje i podršku dvojici aktivista o kojima u našem delu sveta tako malo znamo, uprkos njihovom velikom značaju i doprinosu – gospodinu Tohtiju i gospodinu Jorovu.

Naša solidarnost mora prevazići evropske granice. Na to smo se svi zavetovali kada smo proklamovali i prihvatili ljudska prava i slobode kao univerzalne vrednosti.

Međutim, ni naša Evropa nije postigla sve ideale koje smo postavili pre više decenija. Kada je pre 70 godina osnovan Savet Evrope, Zapadna Evropa se ujedinila u viziji mira, slobode i demokratije. Nakon pada Berlinskog zida i događaja koji su usledili, toj viziji i snu pridružio se blok koji smo zvali Istočna Evropa, a vodio ga je Vaclav Havel.

Ostalo je samo "malo galsko selo koje se još odupiralo", koje je pružalo otpor trendu koji neki nazivaju "kraj istorije". Dok su se procesi demokratizacije u drugim zemljama ubrzavali, Jugoslavija se pripremala za nasilni raspad.

Ono što se činilo nemogućim, dogodilo se. Još jednom su izbili ratovi na evropskom kontinentu.

Više od 130,000 ljudi je poginulo u ratovima, stotine hiljada je raseljeno ili pogođeno na neki drugi način. Više od 10,000 ljudi još uvek se vodi kao nestalo. Osim ličnih, individualnih i porodičnih tragedija koje je doživelo toliko ljudi, šteta za naše države i društva još uvek je više nego opipljiva. Naše demokratije su slabe, naše privrede još uvek nisu ni blizu onoga što su bile pre rata. Regionalna saradnja na Balkanu je i dalje opterećena mržnjom, nepoverenjem, predrasudama i ratnim nasleđem. Političke elite i društva u našim državama još uvek se nisu odrekle svojih ratnih programa i nacionalističkih ideologija. Neću da kažem da su novi ratovi na Balkanu neizbežni, ali reći ću vam da lideri naših država sve češće spominju rat, dok istovremeno traje i trka u naoružanju u regionu.

Reći ću da granice u regionu nisu definisane. Teritorijalni integritet Kosova, kao i Bosne i Hercegovine, svakodnevno se dovode u pitanje. Reći ću da su svetske sile čvrsto izabrale strane u našim svađama i sukobima. Reći ću vam i da se osuđeni ratni zločinci tretiraju kao ugledni članovi društva, dok se mirovni aktivisti i borci za ljudska prava etiketiraju kao izdajnici i državni neprijatelji.

Inicijativa mladih za ljudska prava posvećena je procesu suočavanja sa prošlošću, za koji verujemo da je jedina garancija održivog mira. Mi živimo ove reči – premladi za sećamo, odlučni da nikada ne zaboravimo.

Pokušavamo da ispravimo greške iz prošlosti kako bi se ostvarila pravda za žrtve. Takođe, želimo da oblikujemo budućnost, mirnu budućnost Balkana. Budućnost za koju se nadamo i kojoj težimo je ona u kojoj se mišljenja drugih neće formirati kroz predrasude i laži, već

kroz lična, autentična iskustva i činjenice.

Želimo da stvorimo region u kome će biti moguće, prihvatljivo i prirodno za mlade ljude da se upoznaju, putuju i rade zajedno, kreiraju pozitivne promene u društvima i zaljubljuju se, bez obzira na to iz koje države Balkana dolaze, kao što to čine mladi u čitavoj Evropi.

Želimo da ljudi imaju poštovanje prema svim žrtava ratnih zločina i dubok prezir prema ratnim zločincima, bez obzira na njihovu nacionalnost. Želimo dublju, sadržajniju i iskreniju regionalnu saradnju. To nisu opšta mesta i prazne priče. To su vrlo ambiciozni ciljevi u našim državama. Za mene je ključno da kažem da se u našem regionu nijedna od ovih vrednosti ne ceni. To nas brine i danas želimo da podelimo sa vama tu zabrinutost.

Veoma smo ponosni, zahvalni i počastovani ovom nagradom i još jednom se zahvaljujemo Parlamentarnoj skupštini Saveta Evrope, biblioteci Vaclav Havel i inicijativi Charta 77 za priznanje pre svega vrednosti za koje se zalažemo, kao i našim dugogodišnjim prijateljima i partnerima koji su nas nominovali.

Hvala vam što razumete da je Evropi potreban Balkan koji deli temeljne vrednosti Saveta Evrope. Evropa nam je potrebna da bismo postigli mir na Balkanu, umesto primirja koje je naša stvarnost. Našim državama potrebno je više Evrope i evropskih vrednosti, više slobode i demokratije.

Većina nas koristi zaštitu koju pružaju Saveta Evrope, Evropska konvencija o ljudskim pravima i Sud, ali ipak ne svi. Građani Kosova nemaju pristup Savetu Evrope ili Evropskom sudu za ljudska prava. Treba viza da dođu ovde. To nije evropski. Moramo to promeniti.

Naša poruka Evropi je – ne pravite se gluvi na zvuk ratnih bubnjeva nad Balkanom. Mi nismo stranci, mi smo Evropljani. Naša poruka građanima naših zemalja je – mir je nešto najdragocenije što imamo i za šta se moramo neprestano boriti. Mir nije puko odsustvo rata, već stanje u kome je rat nemoguć.

Govor Ivana Đurića povodom dodele nagrade Vaclav Havel

Moramo aktivno i uporno da radimo na izgradnji mira, stvaranju novih veza između ljudi i unapređenju regionalne saradnje u svim oblastima života. Ovu nagradu posvećujemo pionirima ovih procesa – stotinama mladih, sadašnjih i bivših aktivista, volontera, učesnika i učesnica programa razmene, kao i liderima i liderkama Inicijative mladih za ljudska prava

Ova nagrada pripada svima vama. Hvala, hvala, faleminderit, merci.

Ivan Đurić, YIHR

oktobar

Prijem u Ambasadi Francuske u čast Inicijative

U čast Inicijative mladih za ljudska prava, laureata nagrade Vaclav Havel, Kancelarija Saveta Evrope i Ambasada Francuske u Srbiji organizovale su u Beogradu prijem za aktiviste i aktivistkinje Inicijative i predstavnike civilnog društva, medija i političkih partija.

Prijemu je prisustvovala i predsednica Parlamentarne skupštine Saveta Evrope Liliane Mori Paskije, ambasador Francuske u Srbiji Žan-Luj Falkoni i šef Misije Saveta Evrope Tobias Flesenkemper.

Prijem u Ambasadi Francuske u čast Inicijative mladih za ljudska prava

Predsednica Parlamentarne skupštine Saveta Evrope Liliane Mori Paskije čestitala je YIHR mreži na nagradi i istakla da ovogodišnja nagrada Vaclav Havel nosi još veći značaj, jer se dodeljuje u godini kada Savet Evrope obeležava 70 godina postojanja. Zvanicama i gostima iz Saveta Evrope u ime Inicijative mladih za ljudska prava obratila se programska koordinatorka Nevena Todorović.

“Velika je čast i jako sam ponosna što sam deo ogromnog nasleđa koje su sve generacije pre nas izgradile. Kada bismo pokušali da ispunimo ovu prostoriju svim ljudima koji su ikada kročili u Inicijativu, to ne bi bilo moguće jer ih je bilo jako mnogo. Uprkos činjenici da su se ratovi završili pre više od 20 godina, nažalost, jaz koji je nastao među građanima u ovom regionu i rane koje su ratovi naneli svim društvima su jako duboki. U kancelariji često govorimo kako će dan kada zatvorimo vrata kancelarija i kada naš posao bude završen biti najsrećniji dan u našim životima. Međutim, veliki put i rad nam tek predstoji.”

YIHR Hrvatska dobitnica nagrade Francuske Republike za ljudska prava

Osim nagrade Vaclav Havel, u 2019. godini mreža Inicijative mladih za ljudska prava dobitnica je još jedne prestižne nagrade - “Sloboda-jednakost-bratstvo”, nagrade koju Francuska Republika dodeljuje istaknutim pojedincima i organizacijama za doprinos u oblasti ljudskih prava.

Inicijativi mladih za ljudska prava u Hrvatskoj nagrada je dodeljena za projekat “Zajednički narativi - prošlost se nastavlja”, koji je okupio oko 180 mladih iz čitavog regiona uzrasta od 18 do 25 godina, koji su imali priliku da posete svaku od zemalja regiona, kao i da diskutuju o dominantnim narativima u državama iz kojih dolaze u vezi sa događajima i

ratovima koji su se odvijali tokom devedesetih godina. Ishod diskusija i studijskih putovanja je i zbirka narativa koju su učesnici i učesnice kreirali uz pomoć stručnjaka i istoričara iz regiona.

SKOPJE YOUTH SUMMIT

decembar

Skopje Youth Summit

Po peti put, nakon događaja u Beogradu, Prištini, Sarajevu i Zagrebu, Inicijativa mladih za ljudska prava organizovala je Samit mladih u Skoplju (Skopje Youth Summit) od 3. do 5. decembra. Samit u glavnom gradu Severne Makedonije održan je tačno 10 godina nakon održavanja prvog, beogradskog Samita mladih, i okupio je više od 200 mladih aktivista i aktivistkinja, branitelja i braniteljki ljudskih prava, predstavnika i predstavnica civilnog sektora iz regiona i Evrope.

Učesnice i učesnici imali su priliku da tokom tri dana Samita razgovaraju i debatuju na panelima, diskusijama i radionicama, i razmene mišljenja o aktuelnim dešavanjima u

državama Zapadnog Balkana, ali i o demokratskim procesima u čitavom svetu. Centralni paneli i razgovori o modelu EU za Zapadni Balkan, suočavanju sa prošlošću u državama naslednicama bivše Jugoslavije i zagovaranju i protestnim akcijama izazvali su najveće interesovanje učesnika i učesnica.

Osim glavnih panela, teme Skopje Youth Summita bile su i EuroPride 2022 u Beogradu, regionalno povezivanje mladih političara u okviru Mreže mladih političara, aktivizam kroz umetnost, zagovaračke kampanje na društvenim mrežama, bezbednost aktivista i aktivistkinja na internetu, ali i teme o pomirenju i povezivanju mladih u regionu kroz sportske aktivnosti.

Deo programa Samita u Skoplju bio je posvećen i Nadji Diuk, zagovornici i aktivistkinji za ljudska prava koja je kao predstavnica Nacionalne zadužbine za demokratiju (NED) pružala ogromnu podršku aktivistima i aktivistkinjama koje se širom sveta bore za pravdu i slobodu,

Skopje Youth Summit

uključujući i podršku Inicijativi mladih za ljudska prava, posebno u pogledu održavanja Samita mladih još od 2009. godine.

Na ceremoniji zatvaranja Samita predstavljena je Deklaracija mladih protiv nacionalizma, uz poruku da mladi sa prostora Zapadnog Balkana podržavaju reformu procesa pristupanja EU, ali i da je takođe neophodno da zemlje Zapadnog Balkana učestvuju u tom procesu. Deklaracijom je poslata i snažna poruka o neophodnosti regionalnog pomirenja i izgradnje demokratskih društava, uz poziv Evropskoj uniji da podrži priključivanje Slovenije i Hrvatske Regionalnoj kancelariji za saradnju mladih.

U deklaraciji je istaknuto i da je neophodno što pre ukinuti vizni režim između Kosova i Bosne i Hercegovine, ali i da mladi Zapadnog Balkana daju punu podršku procesu normalizacije odnosa između Srbije i Kosova.

Ceremoniji zatvaranja Samita prisustvovali su i zamenik ministra spoljinih poslova Severne Makedonije Andrej Žernovski i šef EU delegacije u Severnoj Makedoniji Samjel Žbogar.

Skopje Youth Summit po prvi put je imao i muzički deo programa sa nastupima bendova i DJeva iz čitavog regiona, poput bendova Buč Kesidi, Don't listen to your neighbours, Chalgia Sound System i Foolish Green.

Skopje Youth Summit bio je i prilika da civilni sektor Severne Makedonije upozna rad Inicijative mladih za ljudska prava i organizacija koje su gostovale na Samitu, kao i da kreira nova partnerstva i kontakte koji će svojim delovanjem ubuduće nastaviti da spajaju mlade u našem regionu i širiti vrednosti pomirenja i saradnje.

Deklaracija mladih protiv nacionalizma

Mi, mladi ljudi Zapadnog Balkana, Mi mladi Evropljani, okupljeni u Skoplju oko stava da demokratska društva mogu biti bazirana samo na miru, slobodi, pravdi i poštovanju ljudskih prava,

Potvrđujući zaključke i vrednosti Samita mladih u Beogradu (2009), Samita mladih u Prištini (2012), Samita mladih u Sarajevu (2015), Samita mladih u Zagrebu (2017);

U potpunosti podržavajući evropske težnje i napore zemalja Zapadnog Balkana;

Razočarani kratkovidnošću i nekonzistentnosti EU politika prema Zapadnom Balkanu;

Svesni jakih anti-demokratskih, nacionalističkih i populističkih vetrova koji duvaju i u EU i na Zapadnom Balkanu sa namerom da poremete evropski i demokratski razvoj naših zemalja,

Kao deo pro-evropskih baza naših društava, Mi:

Podržavamo reformu EU integracionog procesa ukoliko će doprineti dubljim demokratskim reformama naših društava i bržem pristupanju zemalja Zapadnog Balkana. Međutim, moramo ponoviti da se greške iz prošlosti koje su dovele do ovog ćorsokaka ne smeju ponoviti. Moramo imati pravo glasa u reformi EU integracionog procesa. Organizacije civilnog društva kao zagovarači evropskih integracija poslednjih 30 godina moraju iskreno biti uključene u reformske procese.

Naglašavamo da reformski proces mora prestati da ignoriše činjenicu da živimo u post-konfliktnom regionu,

Razumemo da je demokratizacija post-autoritarnih društava teža danas nego što je to bila devedesetih, usled rasta snage današnjih globalnih nedemokratskih tendencija;

Nadamo se da naša evropska budućnost neće biti kolateralna šteta nedaća i hirova EU članica;

Zahtevamo da se koristimo pravom da aktivno oblikujemo našu budućnost i tako budemo uključeni u Konferenciju o budućnosti Evrope.

Posvećujemo se:

Nastavku neumorne promocije evropske ideje među našim sugrađanima i sugrađankama zemalja Zapadnog Balkana kako bi negovali održivu podršku EU integracionom procesu;

Uključivanju u evropske socijalne i političke debate ne kao obični objekti već kao aktivni učesnici i saradnici u procesima odlučivanja i reformi.

Potrazi za podrškom i građenju partnerstava sa EU građanima i građankama i civilnim društvom kao i sa liderima članica EU i EU institucija.

Solidarizaciji sa proevropskim pokretima u borbi protiv nedemokratskih snaga na kontinentu,

Angažovanju u izgradnji demokratija, vladavini prava i poštovanja ljudskih prava u našim državama, uspostavljanju regionalne saradnje i intenzivnog i objedinjenog procesa suočavanja s prošlošću kao preduslov za pomirenje.

Zahtevamo od političkih lidera da:

Sarađuju intenzivnije na regionalnom nivou, da promovišu mobilnost mladih i da nastave da se posvećuju pomirenju i rešavanju najozbiljnijeg nasleđa konflikata: lociranje i identifikacija

nestalih osoba.

Reše otvorene bilateralne nesporazume u dobroj veri i sa više transparentnosti, da angažuju različite aktere u zvaničnim procesima, uključujući civilno društvo; da ukinu vizni režim između Kosova i Bosne i Hercegovine;

Zagovaraju da EU dopusti slobodu kretanja građanima i građankama Kosova i Hrvatskoj i Sloveniji da se pridruže Regionalnoj kancelariji za saradnju mladih;

Predju preko podela unutar društava i da se zalažu za maksimiziranje podrške EU integraciji i regionalnoj saradnji; da zaustave ekskluzivističke politike građenja nacionalnih identiteta na ideji etničke čistoće;

Zaustave praksu javne retorike koja podstiče mržnju i nepoverenje u regionu; da zaustave promociju i glorifikaciju ratnih zločinaca u javnom i političkom prostoru;

Podrže lidere i društva Srbije i Kosova u težnjama ka izgradnji mira, da podrže građane i građanke Bosne i Hercegovine u gradnji funkcionalne i mirne države, da podrže i pomognu jedni drugima na putu ka članstvu u EU.

U Skoplju, Severna Makedonija

5.12.2019.

Festival "Mirëdita, dobar dan!"

maj/jun

Festival “Mirëdita, dobar dan!”

Festival “Mirëdita, dobar dan!”, jedinstveni događaj koji od 2014. godine beogradskoj publici predstavlja kosovsku kulturnu i društvenu scenu, održan je i ove godine od 29. maja do 1. juna.

Uz predstavljanje umetnika i izvođača, predstavnika moderne kosovske kulturne scene, cilj festivala je, kao i svih prethodnih godina, da se susretima srpskih i kosovskih društvenih i kulturnih zajednica iniciraju promene i stvori tradicija saradnje, kojom će biti dat doprinos trajnoj normalizaciji odnosa između Beograda i Prištine.

Festival je 2019. godine održan u specifičnom trenutku, kada su odnosi Beograda i Prištine na najnižoj tački od početka briselskih pregovora. Kriza u političkom dijalogu se vrlo jasno

Festival "Mirëdita, dobar dan!"

i direktno odražava na svakodnevni život građana Srbije i Kosova, i dodatno obeshrabruje retke primere saradnje između dva društva, ne samo u kulturi, već i u privredi, sportu, obrazovanju i svim drugim oblastima. Festival jasno poručuje srpskoj i kosovskoj javnosti, ali i političkim elitama, da se barijere i prepreke moraju uklanjati, umesto što se stvaraju nove.

U okviru šestog izdanja "Mirëdita, dobar dan!" festivala koji je do sada posetio rekordni broj posetilaca, građani i građanke su imali priliku da pogledaju film "Hladni novembar" kosovskog reditelja Ismeta Sijarine, čija se radnja dešava početkom devedesetih godina, kada je raspad Jugoslavije u punom zamahu. Osim filma, na festivalu je predstavljena i knjiga "Živeti uz sećanje na nestale" o ljudima i porodicama čiji se članovi vode kao nestali nakon rata na Kosovu, kao i zbirka dramskih komada albanskih pisaca sa Kosova "Let iznad kosovskog pozorišta".

Veliko interesovanje izazvala je promocija publikacije "Istorija Kosova u školskim udžbenicima

Festival "Mirëdita, dobar dan!"

Kosova, Albanije, Srbije, Crne Gore i Makedonije" koja razmatra na koji način su predstavljena najvažnija razdoblja u istoriji Kosova, od antičkog doba do danas, u udžbenicima istorije za osnovne i srednje škole na Kosovu, u Albaniji, Srbiji, Crnoj Gori i Makedoniji. Na festivalu je izvedena je i predstava "Balkanski Kreoli" Envera Petrovcija, dok je završno veče obeležio nastup benda "Don't listen to your neighbors" iz Đakovice i DJ Matale iz Prištine.

Predstava "Balkanski Kreoli"

Festival "Mirëdita, dobar dan!"

Bend "Don't listen to your neighbours"

Ivan Đurić, programski direktor Inicijative mladih za ljudska prava, naglasio je na svečanom otvaranju da ovaj festival pokazuje drugu stranu političke realnosti koju živimo, stranu koja je zasnovana na saradnji, prijateljstvu i zajedničkom radu.

“Nacionalizam je predugo filter kroz koji jedino možemo da vidimo Kosovo, Prištinu i kosovske Albance, ali kroz ovaj festival, kao i druge aktivnosti koje povezuju dva društva, mi otvaramo nov pogled i nov pristup koji je preduslov za pomirenje i povezivanje dva društva”, poručio je Đurić.

Na otvaranju festivala gostima se obratio i Kuštrim Koljići iz organizacije Integra iz Prištine koja učestvuje u pripremi festivala. Koljići je poručio da je teško organizovati festival u vrlo toksičnom okruženju, pre svega zbog toksičnih političkih odnosa. On je zahvalio svim gostima i podržavaocima festivala, kao i onim ljudima koji “prevazilaze prepreke - one koje postavljaju oni koji žele da prepreke postoje”.

Festival "Mirëdita, dobar dan!"

Festivalu je prisustvovao i generalni sekretar Regionalne kancelarije za saradnju mladih (RYCO) Đuro Blanuša. On je gostima poručio da kao predstavnik organizacije koja se bavi povezivanjem mladih u regionu i pomirenjem smatra da su mladi ti koji treba "mnogo više da se druže, da se sastaju i nauče više jedni o drugima".

Blanuša je na svečanom zatvaranju festivala dodelio ovogodišnje nagrade festivala "Mirëdita, dobar dan!" autorima i autorkama filma "Albanke su naše sestre" koji je premijerno prikazan na festivalu "Mirëdita, dobar dan!" 2017. godine i koji je, uprkos opstrukcijama, prikazan u još nekoliko gradova u Srbiji, kao i "Samizdatu B92" za izuzetan doprinos pomirenju i kulturi sećanja na mirovne aktiviste iz Srbije i sa Kosova.

Autorka filma Sanja Kljajić zahvalila je organizatorima pre svega na festivalskim aktivnostima, ali i nagradi koja im je uručena.

Festival "Mirëdita, dobar dan!"

YIHR Srbija i YIHR Kosovo

“Svako od nas pojedinačno, i NDNV u čijoj je produkciji kreiran film i u saradnji sa BIRN Kosovo, ne radi ovo prvi put i ne bavi se ovom temom po prvi put, a ja sam sigurna da ćemo i ubuduće nastaviti da se bavimo i dobrim i lošim stranama i pričama koje su se dogodile”, rekla je Sanja Kljajić.

Veran Matić, koji je nagradu festivala primio u ime “Samizdata B92”, podsetio je da je Bekim Fehmiju motiv festivala i da je Bekim bio njegov prijatelj.

“Verujem da bi on bio jako srećan kad bi video da ovaj festival postoji i da funkcioniše bez obzira na sva moguća podmetanja. Moj veliki prijatelj bio je Petrit Imami koji je danas sahranjen, i on je takođe bio izuzetno srećan kada je video da je uspostavljen most između mladih Albanaca i Srba na ovim prostorima. Ovo je jedan veoma kreativan događaj koji ide uz kreativnu komunikaciju”, rekao je Matić pri uručanju nagrade na zatvaranju festivala.

Srebrenica

jul

Komemorativni skup u Beogradu povodom 24. godišnjice genocida u

Komemorativnim skupom “Sećamo se žrtava genocida u Srebrenici”, Inicijativa mladih za ljudska prava, Žene u Crnom i Fond za humanitarno pravo obeležili su u centru Beograda 24. godišnjicu genocida u Srebrenici.

U parku između Predsedništva Srbije i Skupštine grada Beograda okupljeni su poštovanje prema žrtvama genocida iskazali paljenjem sveća. Skupu su prisustvovali građani, ambasadori SAD Kajl Skot, Norveške Arne Sannes Bjornstad, Nemačke Tomas Šib, Italije

Komemorativni skup u Beogradu za 24. godišnjicu genocida u Srebrenici

Karlo Lo Kašo, predstavnici više organizacija i javne ličnosti. Aktivisti Inicijative mladih za ljudska prava na skupu su raširili transparent sa natpisom “Premladi da se sećamo, odlučni da nikada ne zaboravimo”.

Marko Milosavljević iz Inicijative mladih za ljudska prava rekao je da je “atmosferu buke, galame i nepoštovanja ljudskog života i dostojanstva prema žrtvama proizvelo poricanje genocida i relativizacija zločina u Srebrenici”.

“Uprkos tome smo se okupili da pokažemo politiku u kojoj se poštuju ljudski gubici. Nažalost, mi smo svedoci da smo jedina zemlja na svetu odgovorna da nije sprečila genocid, a znala je da će se dogoditi. Zato godinama unazad stoje ljudi koji su spremni da iskorače ispred ove buke i vike i da kažu nama je žao zbog tih ljudskih gubitaka”, rekao je Milosavljević.

Marko Milosavljević, Inicijativa mladih za ljudska prava

jul

Aktivisti i aktivistkinje iz Srbije na komemoraciji u Srebrenici

Povodom 24. godišnjice genocida u Srebrenici, osim komemorativnog skupa u Beogradu, aktivisti i aktivistkinje Inicijative mladih za ljudska prava iz Srbije i Bosne i Hercegovine, iskazali su solidarnost i poštovanje za žrtve genocida i odlaskom u Memorijalni centar Potočari uz poruku "Premladi da se sećamo, odlučni da nikada ne zaboravimo".

Ana Brnabić da se opredeli da li negira genocid u Srebrenici ili je političarka mira

Neposredno pred godišnjicu genocida u Srebrenici, predsednica Vlade Srbije Ana Brnabić izjavila je da je u Srebrenici počinjen “užasni zločin”, da se treba prestati vraćati u prošlost, kao i da neće ići u Potočare na komemoraciju i sahranu posmrtnih ostataka 33 žrtve genocida u Srebrenici jer “nije pozvana”. Inicijativa mladih za ljudska prava pozvala je Brnabić, kao i druge predstavnike izvršne vlasti, da svojim prisustvom i paljenjem sveća 11. jula izraze pijetet prema žrtvama srebreničkog genocida u Beogradu, na komemorativnom skupu koji Inicijativa organizuje.

Inicijativa je Anu Brnabić podsetila da Republika Srbija mora poštovati odluke međunarodnih sudova, kao i sudski utvrđene činjenice, te da je obaveza Srbije da prizna genocid u Srebrenici, ne samo kao jedan od značajnijih koraka na putu Srbije ka Evropskoj uniji, već prvenstveno kao priznanje i poštovanje dostojanstva žrtava i poštovanje međunarodnog prava.

Predsednici Vlade Inicijativa je poručila da ukoliko ima ambiciju da kroz svoj rad promoviše ideju mira i stabilnosti u regionu, onda je izvinjenje žrtvama genocida u Srebrenici minimum koji može učiniti.

jul

Reakcija Inicijative na ćutanje najviših zvaničnika Srbije povodom 11. jula

Tišina kojom su najviši zvaničnici Republike Srbije obeležili 11. jul ponovo je osramotila Srbiju.

Umesto da tišina i ćutanje budu izraz saućešća i poštovanja prema žrtvama genocida u Srebrenici, tišina političkog vođstva Srbije izraz je negiranja genocida, nepoštovanja žrtava i održavanja u životu nacionalističke politike Velike Srbije.

U odsustvu predsednika i premijerke, oglasili su se njihovi saradnici.

Ministar odbrane Aleksandar Vulin je, reagujući na izjavu nemačkog ambasadora u Srbiji Tomasa Šiba da se u Srebrenici desio genocid, kazao da ne pristaje da ambasador Nemačke govori Srbima šta da misle i rade, a posebno da im govori šta je genocid.

Savremena Nemačka i demokratska Evropa zasnovani su na osudi nacističkog režima i svih užasa koje je ovaj zločinački režim počinio, praveći najveći ožiljak na savesti čovečanstva kroz horor Holokausta. Proces suočavanja sa prošlošću nemačkog društva, kroz demokratizaciju i evropsku integraciju, primer su iz koga moramo učiti, a ne ismevati ga, kao što neuko, banalno i zlonamerno radi ministar Vulin.

Vladimir Đukanović, narodni poslanik i član predsedništva SNS, na Tviteru je poslao užasavajuću poruku: "Srpskom narodu želim da čestitam dan oslobođenja Srebrenice. Hvala generalu Ratku Mladiću na briljantno izvedenoj vojničkoj operaciji Krivaja 95".

Ministar u Vladi Srbije Nenad Popović poručio je: "Zbog postavljanja novih, ponižavajućih

uslova, u kojima se traži da Srbija prizna lažni genocid u Srebrenici kako bi napredovala na putu ka EU, neophodno je preispitati dalji proces evropskih integracija u cilju zaštite nacionalnih interesa Srbije i srpskog naroda”

Ostatak Vlade nije imao komentara, i svi su bili vrlo primetno neprimetni i nedostupni i ovog 11. jula.

Sa druge strane – sa evropske strane – gde se 11. jul obeležava kao Dan sećanja na žrtve genocida u Srebrenici, stigle su još jasnije poruke.

U zajedničkoj izjavi, visoka predstavnica Mogerini i komesar Han poručili su: “Danas obeležavamo genocid u Srebrenici. To je bilo pre dvadeset četiri godine; ipak, ova tragedija nas još uvek progoni. Naša srca i misli su sa žrtvama i svima onima čiji su životi pogođeni ovim tragičnim događajima.

Naša je zajednička dužnost da se uvek sećamo Srebrenice, jednog od najmračnijih trenutaka čovečanstva u modernoj evropskoj istoriji. Nema mesta zapaljivoj retorici, poricanju, revizionizmu niti glorifikaciji ratnih zločinaca. Pokušaji da se falsifikuje istorija u BiH ili drugde su neprihvatljivi.”

Žozef Dol, predsednik Evropske narodne partije čiji je SNS pridruženi član, imao je direktnu poruku: “Danas se sećamo žrtava genocida u Srebrenici i sećamo se svih zločina tokom jugoslovenskih ratova. Oštro osuđujemo svaki pokušaj da se veličaju ili negiraju ovi strašni ratni zločini. Ovi zločini su bolan podsetnik na to kako ekstremni nacionalizam može uništiti društva.”

Predsednik Srbije i predsednik najveće partije, Srpske napredne stranke, Aleksandar Vučić, kao i predsednica Vlade Ana Brnabić, odgovorni su da reaguju na ove izjave. Više nismo u poziciji, niti imamo nadu da od njih očekujemo da naglo promene svoja vrednosna uverenja. Od predsednika i premijerke očekujemo da naprave jasan izbor između Đukanovića i Popovića sa jedne strane, i evropskih zvaničnika sa druge.

Odnos prema ratnohuškačkoj politici srpskog nacionalizma je raskrsnica naše generacije. U jednom smeru je Evropa. U drugom smeru je san o Velikoj Srbiji koji se završava u provaliji, u kojoj će onda završiti svi balkanski narodi. Ne postoji srednji put, srednji put je samo obilaznica za provaliju.

Ostanak ministra Vulina i Popovića u Vladi Srbije podrazumeva odustajanje od evropske perspektive Srbije. Mi nemamo pravo ništa da zamerimo predsedniku Makronu kada nas sutra poseti, vrlo skeptičan prema našem brzom priključenju EU, kada u svojoj Vladi ćuvamo ministra koji baštini sve anti-evropske vrednosti, od nacionalizma do homofobije i otvoreno se protivi ćlanstvu u Evropskoj uniji.

Manipulatori sa nacionalistićkog spektra izmislili su termin "genocidni narod" pod kojim podrazumevaju da svaki put kada se pakao Srebrenice nazove genocidom, srpski narod dobija etiketu "genocidnog".

Kao i uvek kada je reć o manipulacijama, istina je sasvim suprotna.

Oni nisu poćinili genocid niti ćinili ostale zloćine u naše ime. Lagali su da jesu, vreme je da razotkrijemo tu lać. Oni su to ćinili u ime svoje bolesne ambicije za Velikom Srbijom.

Jedini naćin da graćani Srbije, kao i pripadnici srpskog naroda širom sveta sa sebe skinu grehe Radovana Karadćića, Ratka Mladića, Slobodana Miloševića i drugih ćlanova njihovih zloćinaćkih poduhvata, jeste da ih se javno odreknu, kao i da se odreknu njihove politike. To je pre svega obaveza naših polićićkih lidera.

Prvi koraci u tom smeru su:

- Da Republika Srbija poštuje odluke mećunarodnih sudova, kao i sudski utvrćene ćinjenice;
- Da se prizna genocid u Srebrenici, ne samo kao jedan od znaćajnih koraka na putu Srbije

ka pristupanju Evropskoj uniji, već prvenstveno kao poštovanje dostojanstva ųrtava;

- Da predsednik i premijerka Srbije i svi drugi predstavnici drųave prestanu sa negiranjem genocida i svih drugih ratnih zloćina u BiH i ųire;
- Da se prestane sa velićanjem i glorifikacijom osuđenih ratnih zloćinaca;
- Da se negiranje genocida u Srebrenici kvalifikuje kao krivićno delo, bez ogranićavajućih kriterijuma;
- Da javne politike koje Srbija kreira i unapređuje u okviru procesa pristupanja Evropskoj uniji zaista odraųavaju nameru kaųnjavanja ratnih zloćina;
- Da se u Republici Srbiji 11. jul proglasi Danom sećanja na ųrtve genocida u Srebrenici.

Pretnje Vojislava Šešelja novinarki Snežani Congradin i poverenici Brankici Janković

Nekoliko dana nakon godišnjice genocida u Srebrenici, osuđeni ratni zločinac sa nezakonitim poslaničkim imunitetom Vojislav Šešelj uputio je niz pretnji i uvreda na račun novinarku lista "Danas" Snežane Čongradin zbog njenog teksta o komemoraciji žrtvama genocida u Potočarima.

Šešelj je tom prilikom ponovio predlog izmene Krivičnog zakona od ranije, da svako ko govori da je u Srebrenici počinjen genocid, mora biti osuđen na "robiju", a svoju monstruoznu tehniku zastrašivanja podigao je za lestvicu više izjavom da ukoliko on bude na vlasti, znaće kako da se obračuna sa protivnicima – tako što bi svojim džipom gazio političke protivnike pošto je za isti nabavio gusenice.

U ovom nasilničkom aktu, Vojislav Šešelj nije poštedeo uvreda ni Stašu Zajović (Žene u crnom), kao ni preminulu Biljanu Kovačević Vučo. Svođenje reči i dela žena na njihov fizički izgled i grube uvrede na osnovu fizičkog izgleda deo je seksističke i mizogine politike koju sprovodi Vojislav Šešelj.

Inicijativa je ovim povodom od predsednika Republike i predsednice Vlade, predsednice Narodne skupštine i članova vladajuće koalicije zatražila da osude pretnje Vojislava Šešelja i da ga konačno, fizički i metaforično, iznesu iz Narodne skupštine Srbije tako što će primeniti Zakon o izboru narodnih poslanika.

Nakon pretnji izrečenih novinarki i mirovnim aktivistkinjama, Šešelj je putem društvene mreže Tviter izneo niz novih, monstruoznih seksističkih pretnji silovanjem poverenici za

zaštitu ravnopravnosti Brankici Janković.

Janković je izabrana kao nova meta osuđenog ratnog zločinca jer je jedina od predstavnika državnih institucija osudila seksističke pretnje i uvrede koje je Vojislav Šešelj uputio novinarki lista „Danas“, pri čemu je poverenica pozvala nadležne organe i da hitno utvrde ko stoji iza napada na urednicu portala kolubarske.rs Dariju Ranković.

Inicijativa mladih za ljudska prava je podsetila i da su Šešeljeve pretnje direktna posledica negiranja i ćutanja predstavnika države Srbije o odgovornosti za genocid u Srebrenici i nepostojanja elementarne ljudske empatije prema porodicama žrtava genocida.

Marko Milosavljević za Novi magazin: Oduzimanje mandata Šešelj u zakonska obaveza

Seksizam, rekao je bez dileme Marko Milosavljević iz Inicijative mladih za ljudska prava u intervjuu za Novi magazin, ocenjujući delikte koje je Vojislav Šešelj počinio prvo grubo etiketirajući u parlamentu novinarku Snežanu Čongradin, a potom na društvenim mrežama poverenicu za zaštitu ravnopravnosti Brankicu Janković, koja je osudila takav nastup.

“U osnovi svega je seksizam, ali on dolazi iz njegove politike, politike odbrane zločina Vojislava Šešelja i političkog programa SRS na kojem je ova zemlja devedesetih vodila ratove”, kaže Milosavljević za Novi magazin i naglašava: “Od samog Šešelja veći problem je što takvo njegovo istupanje nailazi na prećutno odobravanje vladajuće koalicije i Srpske napredne

stranke, što sugerirše da se uopšte nije promenila. U prilog tome idu i negativni odgovori na pitanja može li Šešelj zbog govora u Skupštini da bude kažnjen, ako već ne postoji politička volja da bude izbačen iz parlamenta. Oduzimanje mandata Šešelju nije samo pitanje volje i moralne obaveze, već i zakonska obaveza po članu 88. Zakona o izboru narodnih poslanika jer su ispunjeni zakonski osnovi za njegovo izbacivanje iz Skupštine, pošto je pravosnažno osuđen. Nadležni skupštinski odbor trebalo je samo to da konstatuje i udalji ga još aprila prošle godine”, rekao je Milosavljević za Novi magazin.

On je dodao da Šešelja štiti poslanički imunitet od tako kvalifikovanog dela, ali i da je najveći problem što svi mehanizmi njegove osude zavise od političke volje vladajuće koalicije.

“Vladajuća koalicija pokazuje da nije skinula ni majice sa Šešeljevim likom, ni bedževe, samo se kriju iza evropskih odela i kravata”, navodi Marko Milosavljević iz Inicijative mladih za ljudska prava.

Slučaj napada na pekaru "Roma"

Zaustaviti linč protiv pekare “Roma” u Borči

Povodom nasilja i pretnji linčovanjem zaposlenima i vlasniku pekare “Roma” u beogradskom naselju Borča, a koja je 27. aprila bila pod opsadnim stanjem zbog huligana koji su pretili zatvaranjem uz šovinističke poruke i pesme i ostavljene svinjske glave pred pekarom, Inicijativa je, kako se ovakvi napadi ne bi ponovili, zatražila hitnu reakciju tužilaštva

Poziv na linč vlasnika pekare “Roma” Mona Đuraja nastao je nakon poziva preko jedne od grupa na društvenim mrežama kada je objavljena fotografija jednog od zaposlenih, ujedno i vlasnikov brat, koji pokazuje rukama dvoglavog orla kao albanski nacionalni simbol. Fotografija je nastala 2017. godine, ali je zloupotrebljena kao provokacija i okidač za okupljanje nasilnika.

Međutim, Inicijativa upozorava da isticanje nacionalnih simbola predstavlja slobodu izražavanja i ne može biti opravdanje za pretnje i nasilje.

Dan nakon incidenta pred pekarom u Borči, ministar unutrašnjih poslova Nebojša Stefanović izjavio je da u Borči “nije bilo nikakvih incidenata niti narušavanja javnog reda i mira”. Ministar policije i jedan od vodećih ljudi Srpske napredne stranke nemošto je pokušao da relativizuje napad, kao i da satanizuje sve koji su stali u odbranu života porodice iz Borče koja je meta linča ekstremnih desničara i nacionalista.

Potpuno saglasni nastupi ekstremističkih grupa i ministra Stefanovića su porodicu Đuraj primorali da se plaši za svoje živote. Poseban cinizam u saopštenju ministra unutrašnjih poslova predstavlja opis da nije bilo nijednog razbijenog prozora na pekari, negirajući time pretnje i poruke mržnje koje umeju da budu glasnije od pucanja stakla. Ministar se udostojio

da relativizuje linč nad pekarom "Roma" napadima na imovinu i osobe srpske nacionalnosti na Kosovu, u isto vreme kada su na meti etiketiranja njegove stranke i predsednika nezavisni mediji i politički neistomišljenici sa Kosova koji su takođe srpske nacionalnosti.

Imajući u vidu to da je pekara "Roma" u lokalnoj zajednici prepoznata po dobrotvorstvu i humanitarnom radu prema ugrođenim grupama, Inicijativa je pozvala sve kojima je stalo do ravnopravnosti u Srbiji da nađu način da pomognu da pekara nastavi svoj rad.

Prvi radni dan nakon incidenta kod pekare "Roma"

Prvog radnog dana nakon incidenta, 3. maja, vlasnik pekare "Roma" pripremao je svojim komšijama, kao i svim građanima koji tog dana dođu u želji da pruže podršku, različite specijalitete u svojoj pekari. Akciji "Burek solidarnosti" prisustvovao je veliki broj građana, ali i predstavnika političkih partija i istaknutih javnih ličnosti.

Međutim, samo dan nakon akcije podrške pekari, u Borči su se ponovo pojavili plakati sa pozivom na novo okupljanje protiv vlasnika Mona Đuraja.

Inicijativa mladih za ljudska prava tražila je od Ministarstva unutrašnjih poslova da zaštiti građane od ovog okupljanja koje predstavlja nastavak kampanje progona i povredu slobode izražavanja nacionalne i etničke pripadnosti.

YIHR reakcije

Reakcija na posetu predsednika Rusije Vladimira Putina

Povodom posete predsednika Ruske Federacije Srbiji 17. januara 2019. godine, niz organizacija civilnog društva, uključujući i Inicijativu mladih za ljudska prava, izrazio je protest zbog glorifikacije autoritarnog režima Vladimira Putina u Srbiji.

Poseta predsednika Putina, uz svu medijsku pompu, daje dodatni vetar u leđa urušavanju već oštećenih demokratskih institucija, prava i sloboda građana Srbije pod krinkom srpsko-ruskog prijateljstva.

Ovom prilikom želimo da pošaljemo poruku solidarnosti sa svim žrtvama političke represije u Rusiji, a naročito prema aktivistima za ljudska prava i pripadnicima/cama LGBT+ zajednice, koji su izloženi sistematskoj diskriminaciji i brojnim oblicima mučenja i nasilja.

Posebno je zastrašujuće to što su tokom prošle godine otkrivene takozvane „anti-gej čistke“ u Čečeniji, koje su dovele do stvaranja prvog koncentracionog logora za gej i bi muškarce. Iako su ruske vlasti odbacile ovakve navode, mahom pristigle iz ruskih opozicionih medija, decembra 2018. godine OEBS je potvrdio da se progone LGBT+ osoba dešavaju u Čečeniji i da vlasti ništa ne čine kako bi se ti progone sprečili. Svedočanstva preživelih su bila zastrašujuća: zatvorenici su bili mučeni elektrošokovima, držani mesecima u ćeliji bez suđenja, brutalno tučeni i ponižavani, a pojedini navode da su zatvorenike puštali kućama kada bi dobili obećanje od rodbine da će ih oni ubiti.

Ruska organizacija LGBT+ Network navodi da je početkom ove godine počela nova čistka u Čečeniji, u kojoj je preko 40 LGBT+ osoba zatvoreno, a dvoje preminulo usled posledica mučenja. U Rusiji je od 2013. godine na snazi kontroverzni Zakon o gej propagandi, kojim

se maltene zataškavaju u javnosti bilo kakvi pokušaji borbe LGBT+ aktivista za solidarnije i inkluzivnije društvo, iako je Evropski sud za ljudska prava ustanovio da se ovim krši sloboda izražavanja i podstiče homofobija.

Osim stravičnih progona u Čečeniji, na području čitave Rusije se pod režimom Putinove stranke dešavaju izrazita kršenja ljudskih prava: Ruska Duma je dekriminalizovala porodično nasilje koje ne dovodi do ozbiljnih telesnih povreda, pripadnici nadležnih institucija se surovo suprotstavljaju bilo kakvoj vrsti slobodnog okupljanja, dok se opozicija zastrašuje na razne načine.

Podatak da je od 1992. godine do 2019. u Rusiji ubijeno 58 novinara, dovoljno govori kakva je perspektiva slobode medija ukoliko je Putinova Rusija uzor Srbiji. Od 2012. godine organizacije za ljudska prava koje primaju donacije iz inostranstva u Rusiji su označeni kao "strani agenti", a od 2017. godine ova kvalifikacija je proširena i na medije koji se finansiraju iz inostranih izvora. Ove mere imaju veliku podršku među srpskim nacionalističkim i populističkim snagama i redovni su pozivi vlastima da ove mere budu sprovedene i u Srbiji. Takva vrsta etiketiranja i praktične zabrane organizacija za ljudska prava u svojoj suštini imaju ideju da su demokratija i ljudska prava koncepti koji se "nasilno" uvoze sa Zapada i da našem društvu nisu ni prirodna niti potrebna.

Uprkos tome što izvršna vlast Srbije negira da ovakva poseta znači odustajanje od reformi i evroatlanskih integracija, Putinova poseta u ovom političkom momentu značajno ukazuje da je vlast u Srbiji spremna da žrtvuje poštovanje ljudskih prava i bolji standard društva zarad snishodljivog odnosa prema Putinovom režimu.

Nema mesta razvoju i slobodi za građane Srbije, ukoliko uzore traži u režimima koji guše slobode i gde umesto zakona vlada pravo jačeg.

Presuda Karadžiću dodatno obavezuje Srbiju na priznanje genocida u Srebrenici

Inicijativa mladih za ljudska prava podseća da je pravosnažna presuda Međunarodnog mehanizma za krivične sudove Radovanu Karadžiću potvrdila krivičnu odgovornost Karadžića za genocid u Srebrenici i ratne zločine u BiH.

Srbija, njene institucije i zvaničnici moraju prekinuti sa negiranjem genocida u Srebrenici, kao i sa relativizacijom ostalih ratnih zločina u BiH, konačno usvojiti Deklaraciju o genocidu u Srebrenici i izraziti najviše moguće poštovanje prema žrtvama genocida i ratnih zločina u BiH.

Vlast u Srbiji, svi politički akteri, kao i srpsko društvo, moraju se odlučno usporotiviti promociji ratnih zločinaca i relativizaciji ratnih zločina koje je danas demonstrirao dnevni list "Večernje novosti", objavljujući aforizme Radovana Karadžića i pismo osuđenog ratnog zločinca Nebojše Pavkovića povodom 20 godina od NATO bombardovanja. Shodno tome, presude poput Karadžićeve moraju predstavljati dodatan podstrek za sve države u regionu da se kroz institucije čuje glas žrtava, kao i da one budu priznate, a da svaki nacionalistički program mora biti osuđen.

Povodom nacionalističkih neistina i manipulacija da se presudama političkim, vojnim i policijskim liderima na neki način osuđuje ceo srpski narod, Republika Srbija ili Republika Srpska kao entitet BiH, Inicijativa ističe da je sudskom presudom utvrđena individualna krivična odgovornost Radovana Karadžića.

Ratni zločinci nisu naši heroji. Ukoliko slavimo ratne zločince, to znači da slavimo zločine koje su počinili.

mart

Šainović da se izvini za zločine za koje je odgovoran, ne da promovira zločinačku politiku

Inicijativa mladih za ljudska prava izražava protest povodom javnih tribina i izjava u okviru državnih institucija i Javnog medijskog servisa RTS-a u kojima gostuje osuđeni ratni zločinac Nikola Šainović, a u okviru kojih se prećutkuju i relativizuju činjenice o ratnim zločinima nad civilnim albanskim stanovništvom na Kosovu tokom 1999. godine.

Inicijativa zahteva od Nikole Šainovića da se javno, jasno i nedvosmisleno izvini porodicama albanskih civilnih žrtava rata na Kosovu za čija ubistva je osuđen. Ratni zločinci se moraju izviniti žrtvama i javno govoriti o ličnoj odgovornosti i krivici umesto što negiraju svoja dela, a medijski servis poput RTS-a mora dati više glasa porodicama žrtava nego onima koji slave, relativizuju i umanjuju ljudske gubitke.

U utorak 26. marta Šainović je gostovao na RTS-u u emisiji "Upitnik", gde je predstavljen kao "akter vremena i pregovarač u Rambujeu". Iako je u toku emisije spomenuto da je osuđen za ratne zločine, nije bilo reči, kao ni pitanja o njegovoj odgovornosti za civilne žrtve zločina na Kosovu. Šainović nije hroničar vremena, već osuđeni ratni zločinac koji – ukoliko je već na Javnom servisu, što po sebi predstavlja problem – mora biti pitan o

Šainović da se izvini za zločine za koje je odgovoran, ne da promoviše zločinačku politiku

zločinima i svojoj odgovornosti. Sve ostalo predstavlja negiranje zločina i ruganje žrtvama u zajedničkom sadejstvu RTS-a i Nikole Šainovića.

Takođe, Nikola Šainović je gostovao na javnoj tribini u subotu 23. marta “U predvečerje rata, 20 godina kasnije” u Muzeju vazduhoplovstva, javnoj ustanovi u vlasništvu Republike Srbije, gde je narativom o odbrani zemlje od agresije relativizovana njegova uloga u ratnim zločinima na Kosovu, što se može videti na snimku tribine. Osim toga, Odbor Socijalističke partije Srbije u Vrbasu je najavio putem svoje Fejsbuk stranice da će Nikola Šainović u tom gradu, u bioskopu “Jugoslavija” održati predavanje na temu “Slobodan Milošević i izazovi jugoslovenske krize” u četvrtak 28. marta od 18h.

Podsetimo, Nikola Šainović je bivši potpredsednik Vlade SRJ, koga je Haški tribunal pravosnažno osudio za zločine protiv čovečnosti i kršenje zakona i običaja ratovanja na Kosovu tokom 1999. godine. Među navodima optužnice na osnovu koje je osuđen su deportacija i druga nehumana dela, ubistvo i progoni na političkoj, rasnoj ili verskoj osnovi s namerom da prisilno raseli deo kosovskih Albanaca i promeni etnička ravnoteža Kosova, gde bi ponovo bila uspostavljena kontrola Srbije. Šainović je osuđen na 18 godina zatvora. Posle odslužene dve trećine kazne, on se 2015. godine vratio u Beograd, gde je ekspresno imenovan za člana Glavnog odbora SPS-a, a danas je na funkciji člana predsedništva ove partije.

Najviši predstavnici vlasti, političke partije i pokreti, državni organi, javne institucije i javni servis, mediji i izdavačke kuće u vlasništvu države, udruženi su poslednjih meseci u intenziviranoj kampanji promocije i legitimacije ratnih zločinaca u javnom prostoru u Srbiji.

Podrška i slavljenje ratnih zločinaca podrazumeva podršku zločinačkoj politici, i pravdanje i slavljenje počinjenih zločina.

Ratni zločinci nisu naši heroji, i moraju da začute, da bi se progovorilo o žrtvama.

Umesto ratnohuškačkih poruka Hrvatske i Srbije, zahtevamo puno priznanje i poštovanje žrtava Oluje

Zajedničko saopštenje Inicijative mladih za ljudska prava Hrvatska i Inicijative mladih za ljudska prava Srbija

Inicijativa mladih za ljudska prava Hrvatska i Inicijativa mladih za ljudska prava Srbija pozivaju političke predstavnike Srbije i Hrvatske da stradanja i patnju žrtava ne koriste za ratnohuškačke poruke, već da sarađuju po pitanju ostvarenja prava i pravde za žrtve zločina počinjenih tokom i nakon VRO Oluja.

Dvadeset i četiri godine nakon što su početkom avgusta za vreme i nakon operacije Oluja pripadnici jedinica hrvatske vojske učestovali u ubistivima i zlostavljanima civila, uništavanju i krađi privatne imovine, te sprečavanju povratka izbeglih u svoje domove, niti jedan političar Republike Hrvatske nije uputio iskreno izvinjenje žrtvama. Uprkos tome, predsednica Grabar Kitarović i premijer Hrvatske Plenković odbijaju učestovati na komemoracijama organizovanim u spomen na zločine počinjene tokom i nakon ove akcije, čime sprovode politiku odbijanja suočavanja s prošlošću.

Izjava Kolinde Grabar Kitarović u kojoj hvali i izražava simpatije prema Thompsonu koji je održao nastup uoči godišnjice operacije Oluja, a na čijem koncertu su se i ovaj put uzvikivali fašistički pozdravi, ponižava i vređa ne samo žrtve zločina, već sve građane Republike Hrvatske i vrednosti na kojima je uspostavljena.

Hrvatski sudovi do sada su doneli samo jednu pravosnažnu presudu za ratne zločine počinjene u kontekstu Oluje, a procenjuje se da je u akciji ubijeno više od 600, a Hrvatsku napustilo kao posledicu ove operacije više od 150 000 osoba.

S druge strane, nijedna žrtva Oluje u Srbiji danas nema status civilne žrtve rata, iako zvaničnici Srbije u poslednjih pet godina na zvaničnim komemoracijama govore o neophodnosti sećanja na žrtve Oluje. Izjava predsednika Srbije Vučića u kojoj juče podseća da je "njegov posao da ovaj datum ne zaboravimo i da poštujemo tuđe žrtve" nije saglasna sa politikama koje sprovode, kao ni porukama koje šalju predstavnici države Srbije koja i dalje podržava osuđene ratne zločince.

Takođe, Fond za humanitarno pravo javnost Srbije godinama podseća na odgovornost Republike Srbije da se izvini i adekvatno obešteti veliki broj građana, tada izbeglih iz Hrvatske, koje su tokom 1995. godine pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije privodili i potom izručivali vojnim vlastima tadašnje Republike Srpske Krajine (RSK) ili paravojnoj jedinici "Srpska dobrovoljačka garda" predvođenoj Željkom Ražnatovićem Arkanom, nakon čega su oni po pravilu bili upućivani u prve borbene redove. Ovakva prisilna mobilisanja, koja su predstavljala najgrublju povredu Konvencije UN o statusu izbeglica, u velikom broju slučajeva rezultirala su gubitkom života ili teškim telesnim povredama i psihičkim posledicama po mobilisane muškarce.

Iako za vreme zločina u operaciji Oluje nismo bili rođeni ili smo bili u ranom detinjstvu, odlučni smo da na njih nikada ne zaboravimo. Sramimo se ne samo zbog toga što su ovi zločini počinjeni, već i zato što ih političari iz Hrvatske i Srbije koriste za međusobna prepucavanja i zlonamerne manipulacije i zato jer institucije naših država nisu na ove zločine odgovorile u skladu s principima pravde, odnosno nisu učinile dovoljno da se zadovolji pravda i reparacije za žrtve. Budućim generacijama ne želimo ostaviti društvo opterećeno prošlošću i podelama kakvo smo sami nasledili, već želimo delovati odgovorno u cilju ostvarenja saradnje i pomirenja Srbije i Hrvatske.

Iz toga razloga pozivamo Republiku Hrvatsku da:

- premijer i predsednica upute iskreno izvinjenje žrtvama zločina koje su počinile snage RH za vreme i nakon operacije Oluja. U tome im može pomoći priručnik za političare "Kako se ispričati za zločine" koji je izradila Inicijativa mladih za ljudska prava u Hrvatskoj.
- državno tužilaštvo i sudovi ulože veće napore u procesuiranju ratnih zločina počinjenih u i nakon operacije Oluja.
- se u školskim obrazovnim programima nastave istorije posveti više pažnje događajima koji predstavljaju kršenja ljudskih prava, a povezana su sa operacijom Oluja.
- ubrza i olakša proces povratka izbeglih u svoje domove, što uključuje puno ostvarenje imovinskih prava, stambeno zbrinjavanje, obnovu uništene imovine i rešavanje statusnih pitanja povratnika.

Takođe, pozivamo Republiku Srbiju da:

- u potpunosti reguliše status civilnih žrtava rata po modelu koji je predložio Fond za humanitarno pravo, kako bi pored drugih žrtava u ratnim sukobima u bivšoj Jugoslaviji i one koje su stradale u Oluji bile na pravi način obeštećene.
- predsednik Republike uputi izvinjenje, a Vlada Srbije omogući shodno procedurama obeštećenje građanima koji su izbegli iz Hrvatske 1995. godine, a prisilno su mobilisani od strane policije i paravojnih formacija.
- njeni predstavnici na zvaničnim komemoracijama žrtvama Oluje prestanu da, koristeći se ranama ubijenih i izbeglih iz Oluje, promovišu nacionalsitičku politiku.

Obe države upućujemo na zajedničko obeležavanje stradanja za vreme Oluje, poštovanje presuda, kao i utvrđenih činjenica pred Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnim sudom pravde, kao i saradnju u rešavanju pitanja nestalih.

Umesto ratnohuškačkih poruka, zahtevamo puno priznanje i poštovanje žrtava Oluje

Priznanje i procesuiranje zločina u Oluji od strane Republike Hrvatske, kao i puno zakonsko poštovanje ubijenih i izbeglih od Republike Srbije u interesu je oba društva koja imaju perspektivu jedino u miru.

Aktivisti YIHR u mestu Gošić

Ministarstvo odbrane još jednom pokazalo svoje zločinačko lice na Sajmu knjiga

Inicijativa mladih za ljudska prava najoštrije osuđuje uspostavljanje tradicije Ministarstva odbrane na Sajmu knjiga u Beogradu, gde se već drugu godinu zaredom, kroz ediciju “Ratnik” i niz javnih događaja, daje prostor i glas osuđenim ratnim zločincima kao što su Nebojša Pavković, Vladimir Lazarević, Dragoljub Ojdanić i Vinko Panudrević.

Na ovaj način, davanjem javnog prostora za negiranje zločina, Ministarstvo odbrane brani i slavi ratne zločince krijući se iza vrednosti istine i ponosa dvostruko ubijajući sećanje na žrtve istih zločina.

Ministarstvo odbrane još jednom je pokazalo svoje zločinačko lice na Sajmu knjiga promovisanjem ratnih zločinaca, za koje žrtve njihovih zločina ne zaslužuju ni fusnotu. S obzirom na njihovu prećutnu ili glasnu odbranu ratnih zločinaca, od predsednice Vlade Ane Brnabić i predsednika Aleksandra Vučića očekujemo još da podignu spomenik Slobodanu Miloševiću.

Država Srbija nastavlja da brani zločin i skriva Novaka Đukića, ubicu tuzlanske mladosti

Inicijativa mladih za ljudska prava osuđuje promociju knjige “Tuzlanska kapija - režirana tragedija” Ilije Brankovića, koju je organizovalo Ministarstvo odbrane u utorak 5. novembra, u Svečanoj sali Doma Vojske u Beogradu.

Nažalost, nakon Sajma knjiga (ratnih zločinaca) u Beogradu i dugogodišnje kampanje Večernjih novosti, a sada i Ministarstva odbrane, kojom se negiraju navodi iz presude Novaka Đukića, nastavak negiranja zločina na Kapiji ne iznenađuje, već samo potvrđuje činjenicu da je Srbija sigurna kuća za begunce od pravde kao što je Novak Đukić.

Podsetimo, presudom Suda Bosne i Hercegovine od 12. juna 2009. godine, Novak Đukić je osuđen na kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 25 godina zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine. On je proglašen krivim zato što je 25. maja 1995. godine, kao komandant Taktičke grupe “Ozren” Vojske Republike Srpske, naredio artiljerijskom vodu koji mu je bio potčinjen da granatira grad Tuzlu, koja je u to vreme bila Rezolucijom UN broj 824 od 6. maja 1993. godine proglašen zaštićenom zonom. Jedan artiljerijski projektil pogodio je uži lokalitet centra grada zvani “Kapija”, kojom prilikom je smrtno stradala 71 osoba, uglavnom starosti oko 20 godina, a ranjeno preko 100 ljudi. Prosek godina ubijenih bio je 23, a najmlađa žrtva imala je samo dve godine.

U februaru 2014. on je pušten iz zatvora nakon što je Ustavni sud BiH, zbog pogrešne

primene zakona, ukinuo presudu kojom je bio osuđen na 25 godina zatvora. Sud BiH je u junu 2014. kaznu Đukiću smanjio na 20 godina, a njegov branilac je nekoliko dana kasnije obavestio Sud BiH da je osuđeni na lečenju u Srbiji. Poternica BiH za Đukićem raspisana je u oktobru 2014. jer se nije odazvao pozivu za izvršenje kazne, nakon čega je od Srbije zatraženo preuzimanje presude.

Pred Odeljenjem za ratne zločine Višeg suda u Beogradu od februara 2016. godine vodi se postupak za priznanje i izvršenje pravnosnažne krivične presude Suda Bosne i Hercegovine (BiH) protiv Novaka Đukića. Uporedo sa ovim postupkom, tim Đukićeve odbrane u javnosti u Srbiji kontinuirano plasira informacije o njegovoj navodnoj nevinosti. Za negiranje nalaza pravnosnažne presude odbrana se koristi rezultatima opita koji je urađen na poligonu Vojske Srbije u Nikincima kod Rume, gde je u vansudskom postupku i uz prisustvo eksperata angažovanih isključivo od strane Đukića zaključeno da on i VRS nisu krivi za masakr civila u Tuzli.

Prema podacima Fonda za humanitarno pravo, postupak je počeo februara 2016. godine, a tokom 2017. godine nije održano nijedno od četiri zakazane sednice veća jer sudu nije pristupao osuđeni Novak Đukić, pravdajući svoje odsustvo zdravstvenim razlozima, odnosno čestim hospitalizacijama na Vojno medicinskoj akademiji. Tokom 2018. godine, zakazana je samo jedna sednica veća, koja nije održana jer na istu nije pristupio Novak Đukić, jer se nalazio na bolničkom lečenju. Veštačenjem je, početkom 2018. godine, utvrđeno da Novak Đukić privremeno nije procesno sposoban i da će se novo veštačenje obaviti nakon godinu dana.

Međutim, Novak Đukić je 4. marta 2019. godine Večernjim novostima dao izjavu da "njegovo ime zaslužuje da se nađe na Tuzlanskom spomeniku". Takođe, ova izjava Đukića je bila samo deo teksta novinara Večernjih novosti Dragana Vujičića "Ekskluzivno: Smrt u Tuzli sejalo sedam islamskih terorista", u kome se podmeće teza da je "sedam islamskih terorista" odgovorno za smrt 71 osobe na Kapiji. Podsetimo na činjenicu da je Radio televizija Republike Srpske koja je prenela ovaj tekst, kažnjena od strane Regulatorne agencije za komunikacije

BiH (RAK) sa 12.000 konvertibilnih maraka.

RAK je utvrdio da je došlo do kršenja “pravičnosti i nepristrasnosti” i “zaštite privatnosti” regulisanih Kodeksom o audiovizuelnim medijskim uslugama i medijskim uslugama radija, kako je navedeno u rešenju o izricanju sankcije zbog priloga u kome je citiran tekst beogradskih Večernjih novosti, u kome se navodi kako na Kapiji nije eksplodirala granata već podmetnut eksploziv. U prilogu RTRS koji je emitovan u maju ove godine takođe se tvrdilo da je Novak Đukić, ratni komandant Taktičke grupe “Ozren” Vojske Republike Srpske (VRS), nevin.

Imajući u vidu da je Novak Đukić bio u utorak 5. novembra na promociji knjige “Tuzlanska kapija - režirana tragedija” Ilije Brankovića u Domu Vojske, a da je “procesno nesposoban” da izađe pred lice pravde kako organa BiH, tako i Srbije, postavljamo pitanje državnim organima Republike Srbije kako ih nije sramota da se rugaju žrtvama zločina na Kapiji.

Pismo podrške YIHR-a Vijeću mladih Grada Tuzle

Pismo podrške Inicijative mladih za ljudska prava Vijeću mladih Grada Tuzle povodom protesta protiv negiranja zločina na Kapiji

“Poštovani i dragi,

Mi kao generacije mirovnih aktivista i aktivistkinja Inicijative mladih za ljudska prava iz Srbije koji godinama dolaze u Tuzlu kako povodom obeležavanja zločina na Kapiji 25. maja, tako i zbog novih veza koje smo ostvarili, imamo dužnost da punog srca podržimo napor

Vijeća mladih grada Tuzle da se glasno i jasno suprotstave negiranju zločina na Kapji, zbog novih pokušaja Ministarstva odbrane Srbije da zaštiti Novaka Đukića promocijom knjige Ilije Brankovića i osuđenog ratnog zločinca predstavi tragičarem, a žrtve zločina samoubicama.

Veze koje smo ostvarili u programima razmena između mladih iz BiH i Srbije, ličnim prijateljstvima i ljubavima u Tuzli, dokazuju da zločinci i ratni huškači ipak nisu uspeli u svojoj nameri da potpuno razdvoje društva i narode u bivšoj Jugoslaviji.

Od svog nastanka do danas, Inicijativa se bori za iste vrednosti. Borimo se za mir u regionu, ne samo kao odsustvo rata, nego kao trajni proces koji podrazumeva suočavanje sa prošlošću i permanentnu saradnju zemalja i ljudi u regionu. Ne pristajemo na ratnohuškačku politiku i ratne zločince u javnom prostoru. Insistiramo na poštovanju utvrđenih činjenica, kao i na pravnoj, ali i moralnoj osudi odgovornih. Obrazujemo i upoznajemo mlade ljude iz regiona sa ratnim nasleđem, vodeći dijalog o perspektivama demokratskog razvoja naših društava. Svesni da bez građanskog aktivizma nema demokratije, štitimo ljudska prava i ne damo osvojene slobode.

Shodno tome, mladima Tuzle i ovom prilikom želimo reći da u svojoj borbi za iste vrednosti nisu sami i da mogu računati na još jedan glas mladih iz Srbije.”

YIHR Kosovo i YIHR Srbija osuđuju retoriku poricanja predsednika Vučića

Inicijativa mladih za ljudska prava na Kosovu i Inicijativa mladih za ljudska prava u Srbiji oštro osuđuju izjavu predsednika Srbije Aleksandra Vučića u vezi sa poricanjem masakra u selu Račak.

Srpske snage su 15. januara 1999. godine ubile 44 civila u selu Račak. Bivši šef Kosovske verifikacione misije OEBS Vilijam Voker je masakr nazvao “zločinom protiv čovečnosti”. Masakr u Račku prvobitno je bio deo optužnice protiv Slobodana Miloševića pred Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju, ali je kasnije ostao van teksta optužnice; konačna presuda Miloševiću nije izrečena usled njegove smrti u pritvoru.

Predsednik Vučić je naveo da je “sve falsifikovao onaj belosvetski hohštapler, lažov i prevarant Voker”. Ova nedopustiva izjava narušava dostojanstvo žrtava i njihovih porodica, i u suprotnosti je sa vrednostima mira, pomirenja i pravde.

Pozivamo predsednika Vučića da se izvini i da prestane da poriče ratne zločine počinjene na Kosovu i u regionu od strane Miloševićevog režima. Takođe pozivamo sve političke lidere u Srbiji i srpske političke lidere na Kosovu da se udalje od ekstremističkih izjava i da pozovu sve da priznaju, poštuju i da se posvete pravdi za sve žrtve, kao i sve one koje su preživele seksualno nasilje i sve one koji se i dalje vode kao nestali u ratu na Kosovu.

Mi, mladi ljudi sa Kosova i iz Srbije ćemo uvek stajati protiv poricanja ratnih zločina. Odlučni smo da nastavimo da se protivimo nacionalističkim narativima i uporno ćemo nastaviti da radimo na građenju mira i pomirenja između Kosova i Srbije.

Pismo Inicijative ministru policije Nebojši Stefanoviću

Pismo Inicijative ministru Nebojši Stefanoviću: “Nakon otkrivanja masovne grobnice slede hapšenja, a ne priznanja za jedinice koje su u sakrivanju leševa učestvovali”.

"Ministre Stefanoviću,

Prošlo je punih 18 godina od kada su u naselju Batajnica, u okviru policijskog poligona SAJ-a, na samo petnaestak kilometara od centra Beograda pronađena 744 posmrtna ostatka civila – kosovskih Albanaca stradalih 1999. godine u zločinima tokom rata na Kosovu.

MUP Srbije kao i SAJ, čijoj ste proslavi Dana jedinice danas prisustvovali, učestvovali su u prikrivanju leševa žrtava ratnih zločina na Kosovu (1999 – 2001) na prostoru Centra za obuku SAJ u Batajnici, stoga u ovoj, ali i svakoj sličnoj prilici kao što je proslava Dana jedinice morate pokazati odgovornost i barem iskazati poštovanje za 744 civila čija su tela skrivana na strelištu jedinice MUP-a Srbije pune dve godine.

Osim 744 leša kosovskih Albanaca u Batajnici, masovne grobnice sa posmrtnim ostacima kosovskih Albanaca pronađene su i u Petrovom selu (61 telo), kod jezera Perućac (84 tela), kao i u masovnoj grobnici Rudnica (52 tela).

Podsećamo Vas i da su, iako se rat na Kosovu završio pre dve decenije, zločini srpske policije, vojnih i paravojnih snaga nad albanskim stanovništvom još uvek tabu tema u javnosti. Bez obzira na to što je ova tema i dalje tabu, ubistvo i prikrivanje 744 leša daje

Vama odgovornost, kao ministru policije, da ispitajte sve osobe koje su bile odgovorne za operaciju skrivanja leševa.

Prema podacima Fonda za humanitarno pravo operacija uklanjanja leševa albanskih civila sa Kosova i njihovog pokopavanja isplanirana je u samom državnom vrhu, a da su u sprovođenju naređenja o skrivanju tela učestvovali danas ljudi od ugleda u srpskom društvu – Obrad Stevanović, Petar Zeković, Dragan Ilić, Vladimir Aleksić, Desimir Radić, Goran Radosavljević Guri i brojni drugi načelnici SUP-ova i OUP-ova MUP-a Srbije.

U Dosijeu Fonda za humanitarno pravo "Uklanjanje dokaza o zločinima tokom rata na Kosovu: Operacija skrivanja tela" utvrđeno da je u operaciji skrivanja leševa učestvovalo više od 100 osoba koje su bile visokorangirani službenici MUP-a Srbije.

Ministre Stefanoviću, posle otkrivanja masovne grobnice slede hapšenja, a ne priznanja za jedinice koje su u skrivanju leševa učestvovala.

Ovom prilikom pozivamo Vas i Ministarstvo unutrašnjih poslova na čijem ste čelu da ispita sve navode gorenavedenog Dosijea Fonda za humanitarno pravo i utvrdi odgovornost i procesuiraju službenike MUP-a koji su učestvovali u operacijama skrivanja leševa.

Izvinjenje porodicama žrtava i preuzimanje odgovornosti za zločine i operacije koje je MUP sprovodio tokom i neposredno nakon rata na Kosovu minimum je koji možete učiniti kao aktuelni ministar unutrašnjih poslova."

Grafiti “Ratko Mladić” i “Nema podele” ispisani pred vratima kancelarije Inicijative

11. marta hodnik zgrade ispred kancelarije Inicijative mladih za ljudska prava je izgrafitiran porukama “Ratko Mladić” i “Nema podele”, a vrata kancelarije Inicijative su išarana sprejem uz nalepnice “Ovo je ponos i srbska žena, a ti nisi ni senka njena” na kojima su slike 8 znamenitih žena iz srpske istorije.

Poruke koje smo dobili razumemo kao reakciju na to što smo prekrečili tri grafita (“Ratko Mladić, srpski heroj”, “Kosovo je Srbija”, “Nema podele”) u Terazijском tunelu pre dve nedelje. Grafiti koje smo prekrečili umesto komunalne službe grada Beograda i grafiti na našim vratima dolaze iz istog nacionalističkog i mizogenog šinjela. Aktivisti za ljudska prava uvek su prvi na meti kada se pumpaju nacionalistički mišići.

Takmičenje u iskazivanju nacionalizma između vladajućih stranaka i opozicionih pokreta mora da prestane. Društvo koje je zasnovano na vrednostima ljudskih prava, na evropskim vrednostima, mora biti izričito, jasno i direktno – Ratko Mladić je ratni zločinac i nosi najveću odgovornost za počinjen genocid u Srebrenici.

Nemamo pravo na eufemizme, relativizaciju i negiranje zločina.

Aktivisti za ljudska prava ne smeju ostati sami u suprotstavljanju ekstremnoj desnici i nacionalizmu. Ako dozvolimo da se slave ratni zločinci, ne postoji šansa da u budućnosti živimo u miru, da napredujemo i da živimo bolje nego danas.

Grafiti "Ratko Mladić" i "Nema podele" ispisani pred vratima kancelarije YIHR

Za ratne zločince ne sme biti mesta u državnim institucijama, parlamentu, državnim izdavačkim kućama i obrazovnom sistemu, kao ni prostora na zidovima naših gradova.

Natpis kod ulaznih vrata u kancelariju Inicijative mladih za ljudska prava

Ivan Đurić gost “Upitnika” na Radio televiziji Srbije

U oktobru 2019. Predstavnički dom Kongresa SAD je u punom sastavu prvi put jednoglasno usvojio rezoluciju, kojom se od Srbije zahteva da reši slučaj ubistva trojice braće Bitići – Ilija, Agrona i Mehmeta. U dokumentu se navodi da od napretka u rešavanju tog slučaja treba da zavisi razvoj odnosa Sjedinjenih Američkih Država i Srbije. Ovaj slučaj bio je tema emisije “Upitnik” na Radio televiziji Srbije u kojoj su gosti bili Ivan Đurić, programski direktor Inicijative mladih za ljudska prava, ministar spoljnih poslova Srbije Ivica Dačić i Ljiljana Smajlović, novinarka.

Ivan Đurić je rekao da je preko stotinu svedoka izvedeno na suđenju dvojici pripadnika MUP-a za pomaganje u ubistvu, ali da se čini da svi oni imaju “kolektivnu amneziju” kad treba da govore o periodu kada se ubistvo dogodilo.

“Odbrana koju je ponudio Goran Radosavljević Guri na tom suđenju bila je da je on u tom periodu bio na godišnjem odmoru i da zbog toga nema saznanja o tome šta se dešavalo u bazi u Petrovom Selu u to vreme”, rekao je Đurić.

Zbog toga je, kada govorimo o ubistvu braće Bitići, važna politička dimenzija i volja da se ovaj slučaj reši time što će se zaštititi svedoci koji će svedočiti protiv visokorangiranih osoba u MUP-u Srbije, naglasio je Ivan Đurić.

“Važno je da se razmoti to klupko operacije Dubina 2 i razmeštanja tela i da se pruži impuls i politička podrška i prikaže da država stoji iza tih istraga, a ne da država pokušava da ih zataška”, rekao je programski direktor Inicijative mladih za ljudska prava.

Ivan Đurić gost "Upitnika" na Radio televiziji Srbije

Nakon navoda ministra Ivica Dačića da usvojena rezolucija predstavlja "mišljenje, odnosno osećanje Predstavničkog doma", da je u emisiju trebalo dovesti "pravnike, sudije i ljude iz FBI", uz pitanje zašto FBI nije pokrenuo istragu o slučaju ubistva braće Bitići, programski direktor Inicijative Ivan Đurić podsetio je da su tri mladića, koje je srpska policija iz zatvora predala drugoj policijskoj jedinici, a koja ih je odvela na poligon SAJ-a, tamo pogubljena i sahranjena u masovnoj grobnici.

"Kako pogubljenje na poligonu policijske jedinice nije naša odgovornost? Zašto nama dokaze mora da dostavlja FBI? Policija je umešana u slučaj od A do Š, a ako naša policija i tužilaštvo ne mogu da pronađu dokaze, kako to može FBI?", rekao je Đurić i dodao da je poruka rezolucije jasna pri čemu je saglasan sa ostalim gostima - osuđujemo ubistvo i želimo da oni koji su ga počinili budu kažnjeni.

Emisiju "Upitnik" možete pogledati na [ovom linku](#).

16. SEZONA

www.rts.rs

ЂУРИЋ: НЕ РАЗУМЕМ ЗАДОВОЉСТВО МАЛИМ ПОМАЦИМА У ИСТРАЗИ
УБИСТВА БРАЋЕ БИТИЋИ

Sećanje

mart

Obeleženo 20 godina od zločina nad albanskim civilima na Kosovu

Uličnim performansom i šetnjom gradskim ulicama, Inicijativa mladih za ljudska prava, Fond za humanitarno pravo i Žene u crnom obeležili su u Beogradu 20 godina od zločina počinjenih tokom 1999. godine na Kosovu nad albanskim civilima čija su tela skrivana u beogradskom naselju Batajnica.

Akcija "Batajnica 744 - zakopana istina" u Knez Mihailovoj ulici u Beogradu

Prema podacima UNMIK-ove Kancelarije za nestala lica i sudsku medicinu, u beogradskom naselju Batajnica su otkrivena 744 posmrtna ostatka kosovskih Albanaca.

Aktivisti su izveli performans "Batajnica 744: Zakopana istina" i tom prilikom zemljom zatrpali natpis sa imenima 744 žrtave, nakon čega su krenuli u šetnju centralnim gradskim ulicama do platoa ispred Skupštine Srbije.

Marko Milosavljević iz Inicijative mladih za ljudska prava izjavio je da u Srbiji poslednjih 20 godina postoji narativ kojim se prećutkuju masovne grobnice u Batajnici, Petrovom Selu, jezeru Perućac i Rudnici, kao i da se priznaju samo srpske žrtve.

"Ovde imate više od deset lokacija sa kojih su transportovane te žrtve, a sam broj od 744 posmrtna ostatka koji su iskopani samo desetak kilometara odavde govori o tom zlu o kojem ne smemo da prestanemo da debatujemo. Na tome ćemo insistirati i pokušaćemo da edukujemo mlade ljude kako bi znali čitav kontekst rata na Kosovu i raspada bivše Jugoslavije", izjavio je Milosavljević.

Podsetimo, osim NATO bombardovanja, albansko civilno stanovništvo na Kosovu bilo je izloženo i kampanji zločina od strane režima Slobodana Miloševića. Oružane formacije (MUP Srbije, Vojska Jugoslavije i paravojne jedinice) počinile su niz zločina na Kosovu, koji su kulminirali tokom NATO intervencije. Zločin je i premeštanje tela ubijenih kosovskih Albanaca u masovne grobnice po Srbiji.

Pre nego što su prevezena u Batajnicu, tela ubijenih Albanaca bila su zakopana u primarne masovne grobnice na Kosovu. Od 2001. do danas, na teritoriji Republike Srbije na četiri lokacije otkrivene su masovne grobnice sa 941 telom Albanaca ubijenih na Kosovu 1999. godine, prevashodno civila stradalih van oružane borbe.

Zločin u Štrpcima – 26 godina bez pravde za žrtve

27. februara navršeno je 26 godina od zločina u Štrpcima, kada su pripadnici Vojske Republike Srpske (VRS), na železničkoj stanici u Štrpcima (BiH), iz voza koji je saobraćao na relaciji Beograd–Bar izveli i ubili 20 putnika, civila nesrpske nacionalnosti.

Fond za humanitarno pravo, Žene u crnom, Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda i Inicijativa mladih za ljudska prava podsećaju da porodice žrtava 26 godina čekaju na sudsku pravdu u Srbiji i na priznanje statusa porodica civilnih žrtava rata.

Uličnom akcijom u 15 sati i 48 minuta, u vreme kada je voz pre 26 godina krenuo sa Glavne železničke stanice u Beogradu obeležena je godišnjica zločina u Štrpcima.

Žrtve ovog zločina su: Esad Kapetanović, Ilijaz Ličin, Fehim Bakija, Šećo Softić, Rifat Husović, Halil Zupčević, Senad Đečević, Jusuf Rastoder, Ismet Babačić, Tomo Buzov, Adem Alomerović, Muhedin Hanić, Safet Preljević, Džafer Topuzović, Rasim Ćorić, Fikret Memović, Fevzija Zeković, Nijazim Kajević, Zvezdan Zuličić i jedno nepoznato lice.

Do danas su pronađeni posmrtni ostaci samo četiri žrtve. Telo Halila Zupčevića pronađeno je krajem 2009. godine na obali jezera Perućac, posmrtni ostaci Rasima Ćorića, Jusufa Rastodera i Ilijaza Ličine nađeni su u istom jezeru 2010. godine, dok se za ostalim žrtvama i dalje traga.

Za ovaj zločin do sada su pravosnažno osuđeni samo Nebojša Ranisavljević i Mićo Jovičić. Nebojša Ranisavljević je pred Višim sudom u Bijelom Polju (Crna Gora) 2003. godine osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina. Mićo Jovičić, protiv koga je vođen postupak pred

Akcija kod Glavne železničke stanice u Beogradu

Sudom Bosne i Hercegovine, priznao je krivicu i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet godina.

Za zločin u Štrpcima pred Sudom BiH u toku je suđenje deseterici optuženih, među kojima su Luka Dragičević, komandant Višegradske brigade VRS i Boban Inđić, komandant Interventne čete u Višegradskoj brigadi.

U oktobru 2018. godine Apelacioni sud u Beogradu je, nakon tri i po godine, potvrdio optužnicu protiv petorice pripadnika Višegradske brigade VRS za zločin počinjen u Štrpcima. Iako je početak glavnog pretresa bio zakazan za januar 2019. godine, on je odložen zbog bolesti jednog od optuženih.

Porodice žrtava, od kojih su većina državljani Srbije, suočene su i sa dvodecenijskim ignorisanjem državnih organa nadležnih za brigu o civilnim žrtvama rata. Članovi porodica

žrtava ovog zločina, zbog diskriminatornog zakonskog okvira u Srbiji, koji im uskraćuje prava samo zbog toga što su stradali van teritorije Srbije, iako su bili njeni građani, ne mogu dobiti status članova porodica civilnih žrtava rata koji bi im osigurao simbolične beneficije u vidu mesečnih novčanih primanja i socijalne podrške.

Na neadekvatnost postojećeg zakonskog rešenja i njegovo diskriminatorno sprovođenje već godinama ukazuju žrtve i njihova udruženja, Fond za humanitarno pravo i druge organizacije civilnog društva.

Uprkos ozbiljnim primedbama domaćih i međunarodnih aktera, taj zakon još uvek nije promenjen, već je Ministarstvo za rad u avgustu 2018. godine izradilo Nacrt Zakona o boračko-invalidskoj zaštiti koji zadržava diskriminatorna rešenja.

Fond za humanitarno pravo, Žene u crnom, Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda i Inicijativa mladih za ljudska prava zahtevaju od institucija Srbije da efikasno sprovedu krivični postupak za ovaj zločin, a Ministarstvo za rad i druge nadležne institucije da donesu novi zakon zasnovan na Modelu zakona o pravima civilnih žrtava povreda ljudskih prava u oružanim sukobima i u vezi sa oružanim sukobima u periodu od 1991. do 2001. godine, koji sadrži normativna rešenja za ostvarivanje prava žrtava u skladu sa međunarodnim ugovorima o zaštiti ljudskih prava i drugim međunarodnim standardima u pružanju reparacija žrtvama.

Obeležena 27. godišnjica zločina u Sjeverinu

Mirovnom akcijom “Pamtimo zločin u Sjeverinu” Žene u crnom i Inicijativa mladih za ljudska prava obeležili su 27. godišnjicu od otmice i ubistva 16 građana Srbije bošnjačke nacionalnosti iz Sjeverina.

Pripadnici srpske paravojne formacije “Osvetnici”, na čelu sa Milanom Lukićem, su 22. oktobra 1992. godine iz autobusa na liniji Priboj – Rudo, tokom prelaska preko teritorije Republike Srpske, u mestu Mioče, kod kafane Amfora, oveli 15 muškaraca i jednu ženu, odveli ih u Višegrad, gde su ih psihički i fizički zlostavljali, a potom ubili na obali Drine. Ovi građani Srbije ubijeni su samo zbog toga što su bili Muslimani.

Ubijeni su Sjeverinci: Mehmed Šebo, Zafer Hadžić, Medo Hadžić, Medredin Hodžić, Ramiz Begović, Derviš Softić, Medhad Softić, Mujo Alihodžić, Alija Mandal, Sead Pecikoza, Mustafa Bajramović, Hajrudin Sajtarević, Esad Džahić, Ramahudin Đatović, Ediz Gibović i jedina žena među njima, Melvide Koldžić.

Ubijeni Sjeverinci nisu još dolično sahranjeni, sve ubice još nisu osuđene, a država Srbija nije priznala svoj zločin.

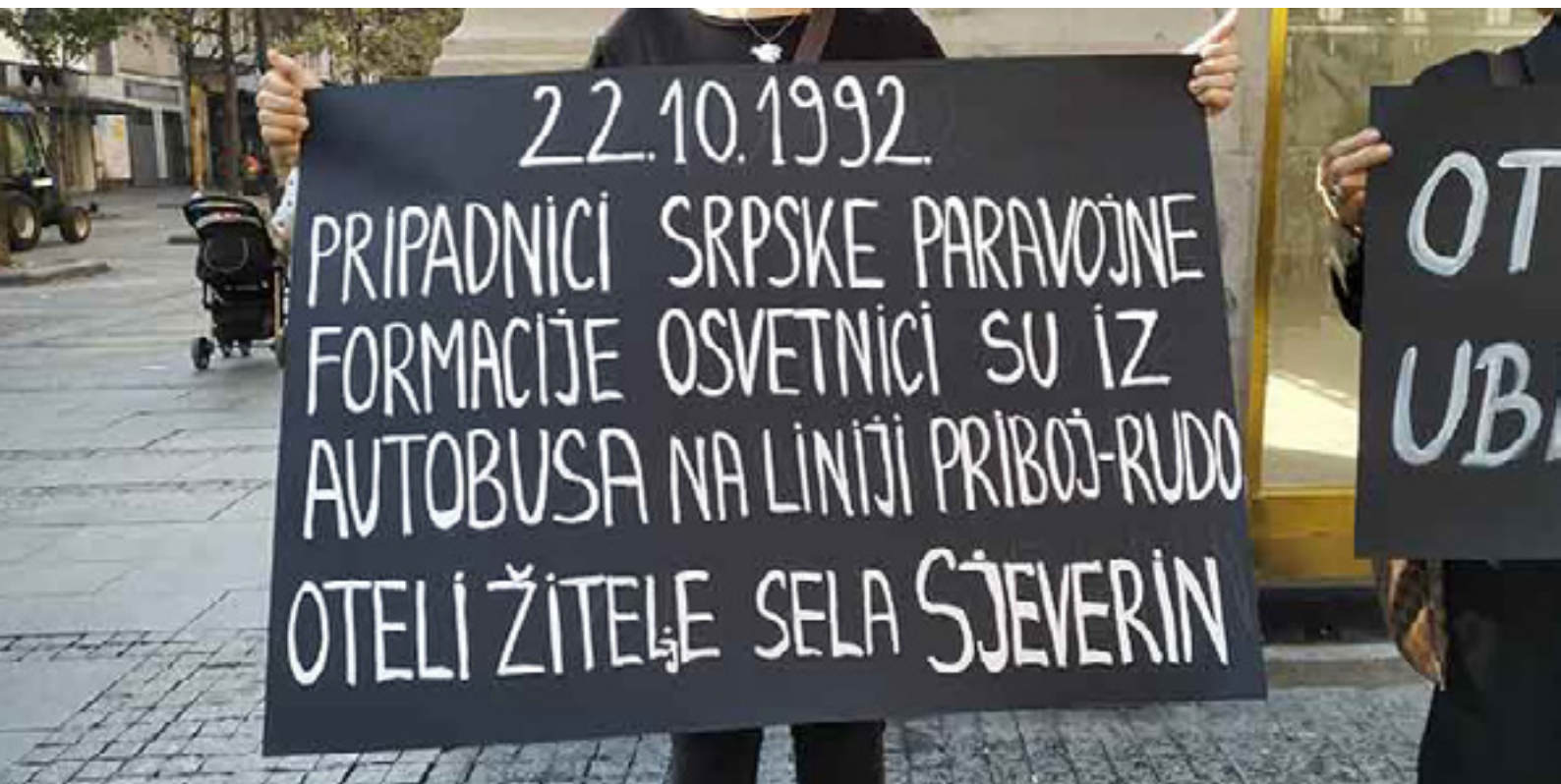
Za ovaj zločin, pred sudom u Srbiji, osuđeni su Milan Lukić, Oliver Krsmanović (u odsustvu) i Dragutin Dragićević na 20 godina, a Đorđe Šević na 15 godina zatvora. Nažalost, ovim zločinom se nije bavio Haški tribunal. Žene u crnom i Inicijativa mladih za ljudska prava smatraju da ni prvostepeni ni Vrhovni sud nisu prihvatili da su osuđeni pripadali Vojsci Republike Srpske, koju je finansirala, organizovala i podržavala tadašnja Vojska Jugoslavije. Sudovi su prikrili odgovornost države, iako je ona utvrđena tokom suđenja.

U Zakonu o zaštiti civilnih žrtava rata nema sjeverinskih žrtava, budući da ovaj sramni

Obeležena 27. godišnjica zločina u Sjeverinu

zakon ne prepoznaje građane svoje zemlje kao civilne žrtve rata, jer se rat nije vodio na teritoriji Srbije, žrtve su otete na teritoriji Bosne i Hercegovine i jer žrtve nisu stradale od neprijateljske strane u sukobu. Od države Srbije zahtevamo da se počne sa obeštećenjem preživelih članova porodica žrtava iz Sjeverina.

U ime pravde, u ime dostojanstva žrtava, tražimo od Srbije da uhapsi počinioce, njihove naredbodavce i komandante. Dok se Srbija ne suoči sa tim i svim drugim zločinima počinjenim u naše ime, i dalje će biti sigurna kuća za osuđene ratne zločince i oaza nekažnjivosti.

maj

Komemorativni skup za žrtve zločina na Kapiji

Aktivisti i aktivistkinje Inicijative mladih za ljudska prava iz Srbije i Bosne i Hercegovine i 2019. godine posetili su Tuzlu 25. maja i odali počast stradalima na komemorativnom skupu posvećenom žrtvama zločina na Kapiji.

Oni su uz poruku "Premladi da se sećamo, odlučni da nikada ne zaboravimo" poručili i da je dolazak aktivista i aktivistkinja gest solidarnosti i zalog za budućnost regiona u miru i da od toga neće odustati, uprkos nastojanju da se ovaj ali i brojni drugi zločini relativizuju.

avgust

Inicijative u Srbiji i Hrvatskoj zajednički obeležile godišnjicu operacije Oluja

Inicijativa mladih za ljudska prava u Srbiji i Inicijativa mladih za ljudska prava u Hrvatskoj zajednički su u avgustu obeležile godišnjicu zločina nad civilnim stanovništvom tokom operacije Oluja 1995. godine.

Tridesetak mladih iz Srbije i Hrvatske učestvovalo je u memorijalnoj turi tokom koje je odata počast ubijenim civilima tokom i nakon vojne operacije Oluja. Aktivisti su imali priliku

Aktivisti YIHR u mestu Varivode

Inicijative u Srbiji i Hrvatskoj zajednički obeležile godišnjicu operacije Oluja

da sa Inicijativom, udruženjima žrtava i Srpskim narodnim vijećem posete mesta stradanja u okolini Knina – Ervenik, Varivode i Gošić i saznaju sudski utvrđene činjenice o ratnim zločinima počinjenim tokom avgusta 1995. godine.

Cilj zajedničke posete i obeležavanja sa mladima iz Srbije i Hrvatske je da se izrazi poštovanje prema svim žrtvama zločina koji su se desili pre 24 godine, rekao je programski koordinator u Inicijativi Marko Milosavljević.

Memorijalnom turom Inicijativa želi da izmesti fokus sa počinioca zločina na žrtve, pre svega jer u javnosti veću pažnju dobijaju osuđeni ratni zločinci nego priča o žrtvama.

“Na ovaj način želimo da obrazujemo mlade ljude, da oni vide mesta gde su se ti zločini desili, da razgovaraju sa članovima udruženja porodica žrtava i saznaju što više na mestima gde se sve i izdešavalo”, rekao je Milosavljević.

Polaganje cveća na spomenik žrtvama u mestu Ervenik

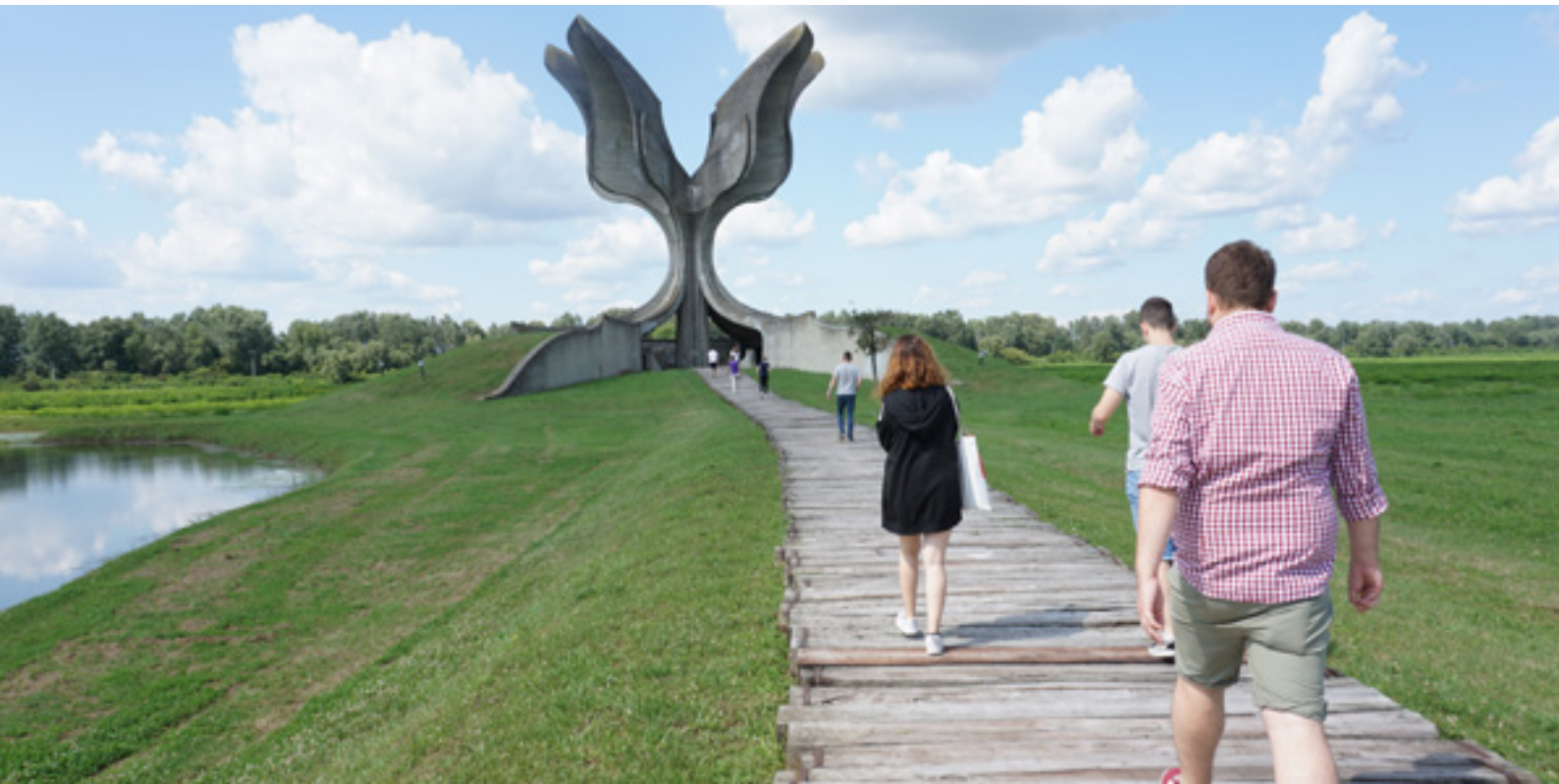

avgust

Aktivisti Inicijative obišli Memorijalni kompleks Jasenovac

Grupa aktivista Inicijative mladih za ljudska prava iz Srbije završila je memorijalnu turu obeležavanja operacije Oluja po mestima gde su se zločini dešavali, posetom Memorijalnom kompleksu Jasenovac, odnosno kompleksu ustaškog logora Ciglana za vreme NDH u Drugom svetskom ratu.

Poseta Memorijalnom kompleksu "Jasenovac"

U okviru Memorijalnog kompleksa Jasenovac, obišli su muzejsku zgradu u kojoj je ispisano više od 80.000 imena nastradalih u tom logoru prema zvaničnoj evidenciji kompleksa, među kojima je najviše Srba, Roma i Jevreja.

U muzejskoj zgradi izloženi su i predmeti iz kojih su nekadašnji logoraši jeli, kao i tupi predmeti – čekići, noževi, maljevi, sekire..., kojima su ubijani udarcima u glavu, što je svaki od čuvara u logoru mogao da uradi bilo kada, zbog bilo čega, a da ne snosi nikakvu odgovornost.

Pored garderobe pojedinih logoraša, u muzejskoj zgradi izloženi su i delovi cigli, koju su logoraši proizvodili i kojom su ogradili logor sa tri strane u dužini od 3,5 kilometara.

Posle muzeja, aktivisti su obišli spomenik "Cvet", delo poznatog arhitekta i nekadašnjeg gradonačelnika Beograda Bogdana Bogdanovića, do kojeg su došli putem od drvenih pragova, koji su doneti sa pruga kojima su u vozovima dovoženi zarobljeni muškarci, žene i deca, a ispred kojeg su razvili baner: "Premladi da se sećamo, odlučni da ne zaboravimo".

Spomenik po kojem je poznat Memorijalni kompleks Jasenovac napravljen je u obliku cveta, sa idejom da simbolizuje crpljenje snage iz zemlje, odnosno od nastradalih, a da bude otvoren ka suncu i novim generacijama, kako se više nikada i nikome ne bi desilo ono što se desilo u tom logoru.

Putem do spomenika koji se nalazi na prostoru bivšeg logora III Ciglana Jasenovac, prolazi se i pored nekoliko uzvišenja, koje je Bogdanović osmislio na mestima gde su lokalizovane masovne grobnice u kojima su sahranjivani logoraši, čiji su posmrtni ostaci spaljeni u 15 dana pred završetak Drugog svetskog rata.

Koncentracioni logor Jasenovac bio je najveći logor koji je osnovao ustaški režim na teritoriji NDH za vreme Drugog svetskog rata, a sastojao se od nekoliko logorskih jedinica osnovanih u kratkim vremenskim razmacima od avgusta 1941. do januara 1942. godine.

Pamtimo zločin u Orahovcu – 21 godina od zločina nad srpskim civilima

Žene u crnom, Fond za humanitarno pravo i Inicijativa mladih za ljudska prava su i ovog 18. jula zajedno sa porodicama žrtava prisustvovali su komemoraciji na groblju Orlovača na kome su položili venac sa natpisom “Pamtimo zločine u Orahovcu”.

Ovim činom Žene u crnom, Fond za humanitarno pravo i Inicijativa mladih za ljudska prava izrazili su saosećanje i solidarnost sa porodicama žrtava, kao i podršku njihovim zahtevima za utvrđivanjem svih činjenica o ovom zločinu i privođenjem svih počinitelaca pravdi.

Tokom i nakon oružanog sukoba, koji se vodio od 17. do 25. jula 1998. godine na teritoriji opštine Orahovac na Kosovu, između vojnih i policijskih snaga Srbije i Jugoslavije, sa jedne strane i Oslobođilačke vojske Kosova, sa druge strane, počinjeni su zločini i nad srpskim civilima.

Napad OVK na Orahovac dogodio se 17. jula, a napad na sela Retimlje i Opterušu 18. jula, te se ovaj datum obeležava kao dan sećanja na ubijene srpske civile na području opštine Orahovac.

U oružanim napadima OVK na Orahovac i okolna sela Retimlje i Opterušu 17. i 18. jula, ubijeno je petoro civila: Aleksandar Majmarević, Borivoje Simić, Jagoš Fildokić, Vekoslav Kazić i Anđelko Kostić. Više desetina civila, pretežno Srba ali i Roma, odvedeno je i zatočeno u zgradu bivše policijske stanice u Mališevu, kao i u jednu albansku kuću u selu Semetište u opštini Suva Reka. Zahvaljujući najviše naporima Međunarodnog crvenog krsta, oko 60

Pamtimo zločin u Orahovcu – 21 godina od zločina nad srpskim civilima

osoba je oslobođeno, uglavnom žena i starijih muškaraca, a nestalo je 36 Srba, tri Roma i jedan Crnogorac.

Posmrtni ostaci najvećeg broja žrtava pronađeni su u masovnim grobnicama Volujak kod Kline i u mestu Mališevo kod Orahovca.

Na groblju Orlovača sahranjeni su posmrtni ostaci najvećeg broja žrtava, među kojima su članovi porodice Kostić i porodice Nikolić.

Polaganje cveća na groblju Orlovača

april

20 godina od ubistva 16 radnika Radio televizije Srbije

U NATO bombardovanju Savezne Republike Jugoslavije, 23. aprila 1999. godine pogođena je i zgrada RTS-a u Aberdarevoj ulici u Beogradu. Tom prilikom 16 radnika Radio televizije Srbije izgubilo je život.

Sud je presudio da odgovornost za njihovu smrt, prema sudski utvrđenoj činjeničnoj istini, snosi bivši direktor Radio televizije Srbije Dragoljub Milanović, koji, iako je imao jasnih saznanja da će zgrada televizije biti bombardovana, nije o tome obavestio svoje zaposlene. Dragoljub Milanović, kao i sam zločinački režim Slobodana Miloševića, u kojem je tada ministar informisanje bio Aleksandar Vučić, odlučili su da žrtvuju nevine ljude.

20 godina od ubistva 16 radnika Radio televizije Srbije

Povodom 20 godina od zločina, 23. aprila 2019. godine u 02:04 i u 14:04, Inicijativa mladih za ljudska prava i Žene u crnom prisustvovali su komemoraciji ubijenim radnicima Radio televizije Srbije, ispred spomenika “Zašto?” i tom prilikom iskazati saosećanje i solidarnost sa porodicama ubijenih.

Komemoraciji su prisustvovala i žene iz zajednica žrtava i preživelih iz Bosne i Hercegovine iz Srebrenice i sa područja Zvornika, aktivistkinje iz Hrvatske, kao i aktivistkinje Mreže Žena u crnom iz Srbije.

Ovom prilikom izražavamo ogromno poštovanje ženama – žrtvama ratnih zločina sa prostora bivše Jugoslavije koje su svoju tragediju i bol pretvorile u zajedničku borbu za mir i pravdu, izvan i iznad svih državnih granica i podela.

avgust

Šetnja za nestala lica na Kosovu

Inicijativa mladih za ljudska prava na Kosovu memorijalnom šetnjom od spomenika “Newborn” u Prištini do Vlade Kosova obeležila je 30. avgust, Međunarodni dan nestalih lica.

Inicijativa podseća da je od završetka rata na Kosovu prošlo 20 godina, a da je sudbina 1600 nestalih lica i dalje nepoznata, kao i da institucije Kosova nedovoljno rade na rešavanju ovog pitanja.

Šetnja za nestala lica na Kosovu

Kosovsko i srpsko društvo ne mogu biti sposobni za postizanje trajnog mira ukoliko se zločini počinjeni tokom rata iskreno ne osude, a otvorena pitanja, uključujući i pitanje nestalih lica, ne budu rešena, poručila je Inicijativa mladih za ljudska prava na Kosovu.

Gradani Prištine u protestnoj šetnji za nestala lica na Kosovu

Program “Istina i pomirenje u Srbiji”

U 2019. godini Inicijativa mladih za ljudska prava započela je realizaciju programa “Istina i pomirenje u Srbiji”, sveobuhvatnog programa koji uključuje, između ostalog, i niz radionica i edukacija o zločinima počinjenim na teritoriji Srbije tokom ratnih sukoba od 1991. do 1999. godine.

novembar

Priboj: Radionica o zločinima u Sandžaku (1990-1995)

Inicijativa mladih za ljudska prava organizovala je obrazovnu dvodnevnu radionicu “Zločini u Sandžaku (1990-1995)” u Priboju u okviru programa “Istina i pomirenje u Srbiji”.

Za desetak mladih novinara, aktivista i političara iz više gradova Srbije, predavanja su održali Semiha Kačar iz Sandžačkog odbora za ljudska prava, Marijana Stojičić iz Centra za primenjenu istoriju, kao i Marko Milosavljević iz Inicijative, sa kojim su učesnici programa imali priliku da razgovaraju o praksama memorijalizacije u Sandžaku. O nepriznavanju žrtava iz sandžačkih opština od strane Srbije govorili su i članovi porodica žrtava otetih i ubijenih iz Sjeverina i Štrpca, Dževad Koldžić i Nail Kajević.

Kroz predavanje Semihe Kačar iz Sandžačkog odbora za ljudska prava o zastrašivanju i progonu, slučajevima torture, ubistivima i otmicama građana muslimanske veroispovesti u ovom periodu, Kačar je podsetila na podatak da je oko 10.000 građana prošlo kroz neki

Radionica u Priboju

oblik torture i zlostavljanja od strane organa javne i tajne bezbednosti Republike Srbije u Sandžaku.

Marijana Stojičić iz Centra za primenjenu istoriju govorila je o kulturi sećanja - odnosno zaborava - na ratne zločine koji su se desili na teritoriji Srbije od 1991-1999. godine. Ona je navela kako je trenutno na snazi hibridni narativ kolektivnog sećanja o ratnim zločinima kojeg odlikuje ideologija viktimizacije, a koja se bazira na dva elementa: vlastitoj pravednosti (svog kolektiva) i dehumanizaciji protivnika (odnosno drugih kolektiva). U praksi, ovakva politika sećanja stvara i obnavlja poricanje žrtava ratnih zločina kao što su otmice i ubistva u Sjeverinu i Štrpcima.

Zajedno sa Markom Milosavljevićem iz Inicijative, učesnici programa su imali priliku da se upoznaju sa praksama memorijalizacije u Sandžaku koje se odnose na spomenike žrtvama ratnih zločina u Prijepolju, Bjelom Polju, Sjeverinu i Beogradu, kao i sa komemorativnim

Program "Istina i pomirenje u Srbiji"

praksama udruženja poput Žena u crnom, Fonda za humanitarno pravo i Inicijative mladih za ljudska prava.

Da je i dalje, 27 godina nakon zločina, na snazi politika poricanja i nepriznavanja žrtava iz sandžačkih opština od strane države Srbije potvrdili su u diskusiji sa učesnicima članovi porodica žrtava otetih i ubijenih iz Sjeverina i Štrpca, Dževad Koldžić i Nail Kajević.

U drugom danu radionice, učesnici programa su posetili prvo mesto otmice radnika iz Sjeverina (kafana "Amfora" u selu Mioče), zatim spomenik u Sjeverinu, kao i mesto otmice u Štrpcu na železničkoj pruzi Beograd-Bar.

Uz razgovor sa Dževadom Koldžićem i Behudinom Hodžićem, čiji su članovi porodica oteti u Sjeverinu, učesnici su ova mesta otmica/zločina obeležili postavljanjem banera "Premladi

Učesnici i učesnice radionice u mestu Mioča (BiH) - mestu otmice žrtava iz Sjeverina

Program "Istina i pomirenje u Srbiji"

da se sećamo, odlučni da nikada ne zaboravimo".

Inicijativa je organizovala i javno prikazivanje filma "Otmica" RTV B92 u Domu kulture "Pivo Karamatijević" u Priboju. Projekciji filma koji je prvi put prikazan upravo u Priboju 2002. godine, prisustovalo je 50 građana, među kojima i predstavnici Islamske zajednice i porodica žrtava iz Sjeverina.

Nakon prikazivanja filma, građani Priboja, zajedno sa učesnicima programa "Istina i pomirenje u Srbiji", imali su priliku govore o utiscima posle filma, kao i o potrebi porodica žrtava da saznaju punu istinu o stradanju njihovih članova za čijim posmrtnim ostacima se i dalje traga.

Poseta Štrpcima

decembar

Radionica o zločinima u Vojvodini i poseta Begejcima, Stajićevu i Ovčari

Nakon radionice u Priboju, Inicijativa je krajem novembra organizovala dvodnevnu radionicu u Zrenjaninu za deset mladih novinara i aktivista o ubistvima, proterivanju i logorima koji su se desili na teritoriji Vojvodine u periodu od 1991-1995. godine.

Radionica je formatirana kao edukativni dvodnevni događaj u okviru koga učesnici posećuju mesta zločina i imaju priliku da čuju sačuvana svedočenja preživelih, kao i činjenice iz sudskih postupaka i dokumentarene filmove o proterivanju građana hrvatske nacionalnosti. Prvog dana radionice učesnicima je održano predavanje "Zločini nad civilima hrvatske

Poseta mestu zatočenja Begejci

Program "Istina i pomirenje u Srbiji"

nacionalnosti", gde im je Marko Milosavljević iz Inicijative predstavio činjenice na osnovu presuda domaćih sudova i prakse Međunarodnog krivičnog suda za bivušu Jugoslaviju. Nakon toga, grupa učesnika i učesnica radionice imala je priliku da obiđe Begejce i Stajićevo, dva mesta zatočenja hrvatskih civila u blizini Zrenjanina.

Nakon obilaska mesta zatočenja, učesnici su pogledali dokumentarni film Vojvođanskog građanskog centra (VCC) "Nepodobni građani" i razgovarali sa Jelenom Dukarić i Željkom Stanetićem, autorima filma. Film je nastavak istoimenog projekta koji je obuhvatio višegodišnje istraživanje slučajeva zastrašivanja i proterivanja hrvatskog stanovništva iz Vojvodine tokom devedesetih godina. Film sadrži intimne ispovesti pojedinaca koji su bili direktno izloženi ili svedočili fizičkim i psihičkim maltretiranjima i pritiscima, sa ciljem njihovog iseljavanja iz Srbije: ubistvu porodice Oskomić – Tomić u Kukujevcima 1993. godine, kao i proterivanju u Hrtkovcima 1991-1995. godine.

Poseta Ovčari

decembar

Radionica o tajnim masovnim grobnicama u Srbiji

Inicijativa mladih za ljudska prava organizovala je dvodnevnu radionicu za mlade novinare i novinarke, aktiviste i političare iz Mreže mladih političara (PYN) u Beogradu 21. i 22. decembra 2019. godine na temu “Tajne masovne grobnice u Srbiji” u okviru programa “Istina i pomirenje u Srbiji”.

Desetero mladih iz različitih delova Srbije tokom prvog dana radionice upoznalo se sa činjenicama iz dosijea Fonda za humanitarno pravo “Operacija skrivanja tela” kroz predavanje Ivane Žanić, izvršne direktorke Fonda.

Na području Srbije do sada su otkrivene četiri masovne grobnice sa ukupno 941 telom, i to:

Batajnica sa 744 tela, Perućac sa 84, Petrovo Selo sa 61 i Rudnica sa 52. Prve tri grobnice otkrivene su 2001. godine, a poslednja, Rudnica, 2013. godine. Fond za humanitarno pravo u pomenutom dosijeu iznosi i podatke o spaljivanju leševa kosovskih Albanaca, pritom pominjući tri lokacije: Mačkaticu, aluminijumski kompleks kod Surdulice, kombinat Feronikl u Glogovcu i Rudarsko-topioničarski basen u Boru.

U istoimenom dosijeu navodi se da su u događajima u Mačkatici u maju 1999. učestovale jedinice kojima je komandovao Milorad Ulemek Legija. Iako je fabriku 2005. godine posetio tadašnji tužilac za ratne zločine, Vladimir Vukčević, nijedna optužnica nije podignuta.

Nakon predavanja Ivane Žanić, učesnici su imali prilike da, uz facilitaciju Fione Jelići i Marka Milosavljevića iz Inicijative, ispune neme karte tako što su na osnovu informacija iz presuda i dokumenata kreirali mape puteva skrivanja žrtava: od ratnih zločina na Kosovu do sekundarnih masovnih grobnica u Srbiji. Nakon grupnog rada i pravljenja mapa, učesnici su imali priliku da čitaju priče porodica žrtava čija su tela završila u masovnim grobnicama na strelištu Specijalne antiterorističke jedinice MUP-a Srbije.

Završni deo prvog dana radionice bio je rezervisan za obuku o pretrazi informacija i podataka sajta odnosno arhive sajta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ), koju je vodila Jovana Kolarić, istraživačica Fonda za humanitarno pravo.

Tako su učesnici mogli da saznaju na koji način mogu doći do određenih dokumenata iz predmeta pred MKSJ, pa je tako jedan od zanimljivih segmenata ove sesije bila pretraga novogodišnje i božićne čestitike Milana Martića za novu 1995. godinu, kao i snimaka priznanja krivice optuženih.

Dokumenta poput novogodišnje i božićne čestitike Milana Martića za novu 1995. godinu ukazuju na povezanost i "stremljenja" učesnika udruženog zločinačkog poduhvata navedenih u optužnici protiv bivših šefova srpske Državne bezbednosti Jovice Stanišića i Franka Simatovića. Autor čestitke je tadašnji predsednik Republike Srpska Krajine, a primaoci su, pored optuženog Jovice Stanišića, još i Slobodan Milošević, Radovan Karadžić, Momčilo

Krajišnik, kao i tadašnji predsednici SR Jugoslavije i Crne Gore Zoran Lilić i Momir Bulatović.

Drugog dana, učesnici su imali prilike da dođu do ulaza u pomenuti Centar za obuku Specijalne antiterorističke jedinice (SAJ) MUP-a Srbije, gde je pronađeno 744 tela osoba koje su ubijene, a potom tajno zakopane na strelištu SAJ-a. Mirko Medenica, saradnik Centra za primenjenu istoriju, organizacije koja često organizuje javne časove o tajnoj masovnoj grobnici u Batajnici, održao je na ulazu Centra za obuku SAJ-a javno predavanje u okviru kog je govorio o zločinima na Kosovu, kao i o kulturi sećanja na operaciju skrivanja leševa u Beogradu. Nakon povratka iz Batajnice, učesnici su pogledali dokumentarni film "Dubina 2" i razgovarali sa Ognjenom Glavonićem, autorom filma.

VODIČ KROZ INSTITUCIJU
ZAŠTITNIKA GRAĐANA

YIP

Vodič kroz instituciju Zaštitnika građana

2019

Promocija i monitoring rada institucije ombudsmana u Srbiji

Inicijativa mladih za ljudska prava je od oktobra 2018. do novembra 2019. godine realizovala projekat “Promocija i monitoring rada institucije ombudsmana u Srbiji”.

Realizovano je dvanaest poseta kancelarijama lokalnih ombudsmana i organizovana su četiri treninga za mlade pravnike, politikologe i novinare o radu ombudsmana i pisanju

Training u Kragujevcu

valjane protužbe na kojima je učestvovalo više od 80 osoba. Učesnici i učesnice treninga su imali priliku da sa predavačima i predavačicama razgovaraju o mehanizmima zaštite ljudskih prava u Srbiji i efikasnosti tih mehanizama, dok su im predavači i predavačice lokalni ombudsmani i ombudsmanke govorili o najučestalijim problemima građana i građanki na lokalnu i sve načine sa kojima jedan lokalni ombudsman ili lokalna ombudsmanka može te probleme da reši. Projekat je završen konferencijom Udruženja lokalnih ombudsmana Srbije na kojima je usvojen akcioni plan za dalje širenje mreže lokalnih ombudsmana.

novembar

Predstavljena publikacija “Vodič kroz instituciju Zaštitnika građana”

U okviru završnice projekta “Promocija i monitoring rada institucije ombudsmana u Srbiji”, Inicijativa mladih za ljudska prava predstavila je publikaciju “Vodič kroz instituciju Zaštitnika građana” namenjenu upoznavanju građana sa radom institucije Ombudsmana, kao i načinima na koje se građani mogu obratiti ovoj instituciji.

Osim detaljnog prikaza načina putem kojih se građani mogu obratiti za pomoć instituciji zaštitnika građana, publikacija sadrži i informacije o nadležnostima, istoriji, mandatu zaštitnika građana i drugim uslugama koje ova institucija pruža.

Promocija i monitoring rada institucije ombudsmana u Srbiji

Autor publikacije Boban Stojanović naglasio je na promociji da je Vodič namenjen pre svega građanima i građankama, ali i institucijama kao što su lokalni ombudsmani, koji bi građanima dali Vodič u slučajevima kada im se jave sa pritužbama koje nisu u njihovoj, već u nadležnosti republičkog ombudsmana.

Promociji Vodiča prisustvovali su i lokalni ombudsmani koji su u diskusiji razgovarali i o stanju institucije lokalnog ombudsmana u Srbiji, daljem radu Udruženja ombudsmana Srbije i širenju mreže lokalnih institucija zaštitnika građana.

Lokalni ombudsmani prethodno su učestvovali na dvodnevnoj konferenciji Inicijative "Promocija lokalnog ombudsmana u jedinicama lokalne samouprave u kojima ova institucija nije ustanovljena".

Predstavljanje publikacije "Vodič kroz instituciju Zaštitnika građana"

Škole ljudskih prava za mlade

2019

Škole ljudskih prava za mlade

U partnerstvu sa Helsinškim odborom za ljudska prava u Srbiji, Inicijativa mladih za ljudska prava je i u 2019. godini nastavila realizaciju programa “Škola ljudskih prava za mlade”, u okviru kojeg su održane četiri škole ljudskih prava za mlade osnovnog nivoa u Beogradu i jedna škola naprednog nivoa u Vrdniku na Fruškoj Gori.

Kroz četiri škole osnovnog nivoa prošlo je ukupno 80 srednjoškolaca i srednjoškolki iz cele Srbije. U junu, julu, septembru i oktobru. učesnici i učesnice su imali priliku da sa psihološkinjom Tamarom Tomašević razgovaraju na temu identiteta i diskriminacije, kao i da sa trenerom Demirom Mekićem učestvuju u forum teatru. Tokom pet dana škole

Škole ljudskih prava za mlade

učesnici su, između ostalog, mogli da saznaju više o medijima i ljudskim pravima, o rodnoj ravnopravnosti, o suočavanju s prošlošću, položaju i pravima nacionalnih manjina i socijalnim i ekonomskim pravima građana.

Učešće na naprednom nivou škole ljudskih prava za mlade uzeli su polaznici četiri škole osnovnog nivoa koji su se posebno istakli tokom rada u Beogradu i koji su svojim motivacionim pismima iskazali želju da saznaju više o suočavanju s prošlošću. Proces tranzicione pravde, identiteti danas i činjenice u vezi sa sukobima devedesetih bile su teme naprednog nivoa škole ljudskih prava, koje su izabrane na osnovu interesovanja i velike želje učesnika i učesnica da o tome više saznaju.

septembar

Karavan učesnika i učesnica Škole ljudskih prava za mlade

Više od stotinu učesnika i učesnica Škole ljudskih prava za mlade organizovali su akcije i događaje vezane ljudska prava, položaj mladih, nacionalnih manjina, LGBT+ osoba, kao i ulične akcije koje su imale za cilj podizanje svesti o određenim problemima u lokalnoj zajednici.

Akcije su organizovane u Kragujevcu, Kraljevu, Zrenjaninu, Subotici, Novom Sadu, Šapcu, Valjevu, Nišu i Vranju.

Akcija "Fudbalom protiv rasizma" u Kragujevcu

Akcija "Biblioteka sećanja" u Zrenjaninu

Parada ponosa i Prajd karavan

septembar

Prajd karavan

Šetnjom u Kragujevcu započet je prvi Prajd karavan organizovan kao uvod u veliku Paradu ponosa u Beogradu, sa idejom da se lokalnoj LGBT+ zajednici u gradovima širom Srbije pruži podrška, ali i da se građani van glavnog grada animiraju da dođu i posete beogradski Prajd.

Prajd karavan pod sloganom "Ne odričem se" obišao je Kraljevo, Kragujevac, Zrenjanin, Novi Sad, Suboticu, Šabac, Niš i Vranje, dok je u Valjevu i Novom Pazaru otkazan zbog protesta desničarskih organizacija.

Parada ponosa i Prajd karavan

Kako je protekao Prajd karavan pogledajte u videu na [ovom linku](#).

I ove godine, Inicijativa je bila deo organizacionog odbora Parade ponosa u Beogradu.

septembar

Euro Prajd 2022. godine u Beogradu

Na godišnjoj konferenciji Evropske asocijacije organizatora prajdova (EPOA), Beograd Prajd osvojio je titulu grada domaćina i organizatora godišnje evropske manifestacije Euro Prajd 2022, pobedivši ostale kandidate, Barcelonu, Lisabon i Dablin.

Euro Prajd se dodeljuje gradovima kao domaćinima u organizaciji događaja još od 1992. godine i Beograd je jedinstven po tome što će se Euro Prajd 2022 događaj prvi put organizovati izvan Evropskog ekonomskog prostora (EEA).

Parada ponosa i Prajd karavan

Goran Miletić, direktor za Evropu organizacije Civil Rights Defenders i član organizacionog odbora Beograd Prajda, nakon glasanja izjavio je da je Euro Prajd 2022. godine mogućnost da se LGBT zajednica Zapadnog Balkana osnaži i da se reafirmiše promocija evropskih vrednosti i ljudskih prava u Srbiji.

“Euro Prajd nam pruža mogućnost da predstavimo Beograd kao nezaobilaznu turističku destinaciju, bezbednu i otvorenu za sve. Verujemo da će Euro Prajd približiti regionalnoj i evropskoj javnosti pitanja od posebne važnosti za LGBT zajednicu u Srbiji i regionu, kao što su pravno regulisanje istopolnih zajednica”, naveo je Miletić.

Euro Prajd se organizuje od 1992. godine – svake godine u drugom gradu Evrope i okuplja između nekoliko desetina hiljada učesnika do čak 3 miliona, koliko ih je bilo 2017. godine u Madridu.

Druge aktivnosti Inicijative

Jačanje regionalne interparlamentarne saradnje kroz podršku RYCO-u u okviru Berlinskog procesa

Inicijativa mladih za ljudska prava, zajedno sa Francusko-nemačkom kancelarijom za mlade (OFAJ/DFJW), Institutom Aspen, Crossborder Factory iz Berlina i Regionalnom kancelarijom za saradnju mladih na Zapadnom Balkanu (RYCO) u periodu od 18. do 21. maja 2019. godine u Berlinu organizovala je drugi susret poslanika, odnosno predstavnika parlamenata iz šest zemalja Zapadnog Balkana sa ciljem širenja podrške radu RYCO-a kroz zajednički rad sa dvanaest angažovanih mladih ljudi iz regiona, kao i poslanicima iz Francuske i Nemačke.

Konferencija u Berlinu predstavlja drugi susret parlamentaraca koji podržavaju rad RYCO-a s obzirom na to da parlamenti zemalja Zapadnog Balkana nisu formalno uključeni u Berlinski proces. Zbog toga je Inicijativa nastavila da zajedno radi sa partnerima iz Francuske i Nemačke kako bi se dobila što veća politička podrška za programe razmene i inicijative u regionu koje sprovodi RYCO-a.

Kao i pri prvom susretu parlamentaraca u Tirani 2018. godine koji smo organizovali na ovu temu, uz prisustvo predstavnika institucija iz Nemačke, EU, poslanika Evropskog parlamenta, kao i uz izlagače na konferenciji na temu regionalne saradnje, prisutni poslanici iz šest zemalja su se, kroz deklaraciju usaglašenu zajedno sa predstavnicima mladih iz regiona, obavezali na podršku programima i inicijativama RYCO-a, kao i na regionalnu saradnju na političkom nivou.

decembar

Inicijativa i RYCO potpisali memorandum o saradnji

Inicijativa mladih za ljudska prava i Regionalna kancelarija za saradnju mladih (RYCO) potpisali su na Samitu mladih u Skoplju memorandum o razumevanju, kojim je potvrđena saradnja dve organizacije i istaknuta želja da YIHR regionalna mreža i RYCO zajednički učestvuju u podsticanju saradnje u regionu Zapadnog Balkana.

Memorandumom o saradnji je predviđeno da će Inicijativa i RYCO radi efikasnije saradnje i komunikacije odrediti osobe koje će biti zadužene za razmenu informacija i koje će u okviru

Druge aktivnosti

Inicijative i RYCO raditi na koordinaciji zajedničkih aktivnosti. Takođe, memorandumom su predviđeni periodični sastanci dve organizacije, ali i zajednički javni događaji kojim će Inicijativa i RYCO nastojati da predstave svoj i zajednički rad i delovanje pred relevantnim akterima i institucijama, kako na prostoru Zapadnog Balkana, tako i širom Evropske unije.

U pogledu zajedničkih aktivnosti, memorandumom je predviđeno da Inicijativa i RYCO saraduju i na strateškom nivou, da zajednički ulažu napore ka ostvarivanju ciljeva, kako Inicijative mladih za ljudska prava, tako i Regionalne kancelarije za saradnju mladih, ali i da učestvuju i organizuju zajedničke treninge i edukacije za zaposlene u Inicijativi i RYCO.

Obe organizacije potpisnice memoranduma uspostaviće praksu promocije i povećanja vidljivosti i Inicijative i RYCO, kao i razmene informacija i istraživanja relevantnih u polju delovanja obe organizacije, posebno u polju evaluacije projekata.

Memorandum o razumevanju između Inicijative i RYCO potpisali su predstavnici svih članica YIHR regionalne mreže (Srbija, Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Crna Gora i Kosovo) i generalni sekretar Regionalne kancelarije za saradnju mladih Đuro Blanuša.

avgust

Sarajevo film festival i Dokufest

Kao i prethodnih godina, i ovog avgusta aktivisti i aktivistkinje Inicijative mladih za ljudska prava imali su priliku da budu deo Sarajevo Film Festivala i festivala dokumentarnog filma “Dokufest” u Prizrenu.

Druge aktivnosti

Članovi i članice Mreže mladih političara iz celog regiona imali su priliku da pogledaju brojne svetski nagrađivane dokumentarne filmove, ali i da učestvuju na panelima i u razgovorima posvećenim regionalnoj saradnji i suočavanju sa prošlašću.

Kao i svake godine, aktivisti Inicijative na Sarajevo Film Festivalu učestvovali su u diskusijama organizovanim u okviru programa "Docu Corner".

Aktivisti Inicijative na Sarajevo Film Festivalu

jun

Kamp Kozarac

Inicijativa mladih za ljudska prava BiH, u saradnji sa centrom za mlade KVART iz Prijedora, i ove godine je održala deseti po redu Kamp Kozarac sa ciljem približavanja teme suočavanje sa prošlošću mladima iz regiona.

Tokom četiri dana trajanja Kampa, učesnice i učesnici su imali priliku da čuju predavanje Tamare Šmilding "Kultura sjećanja", kao i da posete muzej "Kozara". Uz predavanje o istorijskom značaju Kozare i dešavanjima tokom Drugog svetskog rata na području Prijedora i Kozarca, učesnici su obišli i Spomenik Revolucije na Kozari. Važan segment Kampa bila je i poseta logorima Omarska, Keraterm i Trnopolje, u kojima su učesnice i učesnici imali priliku da saznaju detalje o funkcionisanju logora, ali i da čuju priče preživelih o monstruoznim načinima kojima su ljudi mučeni i ubijani.

Aktivnosti Mreže mladih političara

U okviru Mreže mladih političara (PYN), internacionalne mreže koju čini 31 omladinska politička organizacija iz pet zemalja Zapadnog Balkana (Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Hrvatska, Kosovo i Srbija) organizovana su tri regionalna sastanka. Prvi sastanak organizovan je u Beogradu krajem maja i početkom juna, drugi već krajem juna u Zagrebu i, najzad, poslednji regionalni sastanak 2019. godine održan je u Prizrenu u avgustu.

Sastanak u Beogradu organizovan je na temu ljudskih prava i regionalne politike, uključujući kulturni aspekt, odnosno posetu učesnika i učesnica festivalu “Mirëdita, dobar dan” koji se tih dana održavao u Beogradu. Regionalni sastanak mladih, održan samo dvadesetak dana kasnije u Zagrebu, bio je posvećen diskusiji na temu unutar-stranačke demokratije i sistema Evropske unije, a učesnici su otišli i u zvaničnu posetu Kancelariji Evropskog parlamenta u Hrvatskoj.

Poslednji regionalni sastanak u 2019. godini održan je u vidu regionalne konferencije u Prizrenu, na temu adresiranje konstruktivne komunikacije između stranaka i medijski odnosi u politici. Svaki od ovih sastanaka sproveden je ujedno i kao trening aktivnost u okviru koje se, pored sastanaka i zasedanja skupštine mreže, održavaju radionice sa ciljem razvoja specifičnih veština mladih političara i političarki, najpre onih povezanih sa oblašću ljudskih prava i demokratije.

Osnovni cilj rada PYN mreže je razvoj kompetencija mladih političara i političarki i postizanje standarda u ostvarivanju komunikacije između različitih političkih stranaka i njihovih ideologija.

2019

Globalni program

Utoku 2019. godine, Inicijativa mladih za ljudska prava je nastavila da podržava rad globalne aktivističke mreže “World Youth Movement for Democracy”, koja okuplja mlade borce i borkinje za ljudska prava i organizacije čiji rad proširuje slobode i štiti ljudska prava širom sveta.

Mreža je, osim promocije rada organizacije koje je čine, pokrenula video kampanju u cilju podrške političkim zatvorenicima u Latinskoj Americi i obeležila Svetski dan mladih za demokratiju (18. oktobar), uz razgovor o različitim oblicima političke participacije i aktivizma.

Tom prilikom članice mreže su održale niz akcija, diskusija i radionica u svojim zajednicama.

U toku septembra 2019. godine Inicijativa je organizovala i prvu međunarodnu radionicu sa mladima iz Rusije, Belorusije i Azerbejdžana. U toku radionice su izučavane različite metode kreiranja kampanja uz saradnju sa lokalnim i stranim predavačima, a učesnici i učesnice su upoznati sa radom lokalnih aktivista i organizacija koje se bave unapređenjem građanskih sloboda i ljudskih prava. Ishod radionice bili su predlozi lokalnih kampanja učesnika.

Inicijativa mladih za ljudska prava
decembar 2019.

WWW.YIHR.ORG